

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRESENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTEGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag
07-05-2002
10:15 uur

mardi
07-05-2002
10:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen:</i>	<i>Commandes:</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel.: 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél.: 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax: 02/549 82 74</i>	<i>Fax: 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.leChambre.be</i>
<i>e-mail: publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail: publications@leChambre.be</i>

INHOUD

Vraag van mevrouw Leen Laenens aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de toekenning van een vergunning aan de schietvereniging "De Zwarte Duif" op het militair domein van Brecht" (nr. 7088)	1
<i>Sprekers: Leen Laenens, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Justitie over "het Brusselse steuncentrum" (nr. 7112)	3
<i>Sprekers: Karine Lalieux, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Justitie over "het VN-Kinderrechtenverdrag" (nr. 7116)	5
<i>Sprekers: Karine Lalieux, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de bevoegdheidsafbakening over de erediensten tussen de federale overheid en de Gewesten" (nr. 7121)	6
<i>Sprekers: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het onderzoek naar de moord op de 10 Belgische paras's" (nr. 7122)	9
<i>Sprekers: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Vraag van de heer Philippe Seghin aan de minister van Justitie over "het gebruik van het postadres van het Justitiepaleis door een politieke partij" (nr. 7142)	13
<i>Sprekers: Philippe Seghin, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de cumul van federaal magistraat bij het federaal parket en Belgische vertegenwoordiger bij Eurojust" (nr. 7137)	14
<i>Sprekers: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Samengevoegde vragen van	16
- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "het dossier Mombaerts" (nr. 7159)	16
- de heer Josy Arens aan de minister van Justitie over "het standpunt van de minister naar aanleiding van het vonnis van 3 mei 2002 van de jeugdrechtbank te Brussel" (nr. 7165)	16
- de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de zaak-Mombaerts" (nr. 7166)	16
<i>Sprekers: Bart Laeremans, Josy Arens, Marc Verwilghen, minister van Justitie, Karel Van Hoorebeke, Tony Van Parys</i>	

SOMMAIRE

Question de Mme Leen Laenens au ministre de l'Intérieur sur "l'octroi d'une autorisation au club de tir 'De Zwarte Duif' installé sur le domaine militaire de Brecht" (n° 7088)	1
<i>Orateurs: Leen Laenens, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question de Mme Karine Lalieux au ministre de la Justice sur "le centre d'appui bruxellois" (n° 7112)	3
<i>Orateurs: Karine Lalieux, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question de Mme Karine Lalieux au ministre de la Justice sur "la Convention relative aux droits de l'enfant" (n° 7116)	5
<i>Orateurs: Karine Lalieux, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "la répartition des compétences en matière de cultes entre l'Etat fédéral et les Régions" (n° 7121)	6
<i>Orateurs: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'enquête relative à l'assassinat des 10 paras belges" (n° 7122)	9
<i>Orateurs: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question de M. Philippe Seghin au ministre de la Justice sur "l'utilisation par un parti politique de l'adresse postale du palais de Justice" (n° 7142)	13
<i>Orateurs: Philippe Seghin, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le cumul entre la fonction de magistrat fédéral auprès du parquet fédéral et de représentant de la Belgique auprès d'Eurojust" (n° 7137)	14
<i>Orateurs: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Questions jointes de	16
- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "le dossier Mombaerts" (n° 7159)	16
- M. Josy Arens au ministre de la Justice sur "la prise de position du ministre à la suite du jugement du vendredi 3 mai 2002 du tribunal de la jeunesse de Bruxelles" (n° 7165)	16
- M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "l'affaire Mombaerts" (n° 7166)	16
<i>Orateurs: Bart Laeremans, Josy Arens, Marc Verwilghen, ministre de la Justice, Karel Van Hoorebeke, Tony Van Parys</i>	

Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de 27
minister van Justitie over "het rapport van de
'onderzoekscommissie' omtrent Congo"
(nr. 7127)

Sprekers: **Karel Van Hoorebeke, Marc
Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de 28
minister van Justitie over "het onderzoek naar de
Bende van Nijvel" (nr. 7129)

Sprekers: **Karel Van Hoorebeke, Marc
Verwilghen**, minister van Justitie

Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre 27
de la Justice sur "le rapport de la 'commission
d'enquête' sur le Congo" (n° 7127)

Orateurs: **Karel Van Hoorebeke, Marc
Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre 28
de la Justice sur "l'enquête relative aux tueurs du
Brabant" (n° 7129)

Orateurs: **Karel Van Hoorebeke, Marc
Verwilghen**, ministre de la Justice

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

van

du

DINSDAG 07 MEI 2002

MARDI 07 MAI 2002

10:15 uur

10:15 heures

De vergadering wordt geopend om 10.25 uur door de heer Fred Erdman, voorzitter.
La séance est ouverte à 10.25 heures par M. Fred Erdman, président.

01 Vraag van mevrouw Leen Laenens aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de toekenning van een vergunning aan de schietvereniging "De Zwarte Duif" op het militair domein van Brecht" (nr. 7088)

01 Question de Mme Leen Laenens au ministre de l'Intérieur sur "l'octroi d'une autorisation au club de tir 'De Zwarte Duif' installé sur le domaine militaire de Brecht" (n° 7088)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Justitie.)
(La réponse sera fournie par le ministre de la Justice.)

01.01 Leen Laenens (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 27 juni 2001 heeft gouverneur Paulus van de provincie Antwerpen geoordeeld de erkenning van de schietvereniging De Zwarte Duif op het militair domein van Brecht te moeten weigeren. In februari 2002 kwam hij op deze beslissing terug. Hoewel er negatieve adviezen waren van zowel de afdeling Natuur als de afdeling Bos en Groen van de Vlaamse Gemeenschap en een ongunstig advies van de procureur des Konings en van de burgemeester van Brecht, heeft de gouverneur uiteindelijk geoordeeld zijn eerste weigering ongedaan te moeten maken op 4 februari 2002 waardoor, zoals het koninklijk besluit het voorstelt, de schietactiviteiten kunnen worden hernomen in afwachting van een definitieve beslissing over de aanvraag tot erkenning. De gouverneur baseert zich hiervoor onder andere op het feit dat er ondertussen een milieuvergunning zou zijn aangevraagd. Navraag op de desbetreffende dienst leert ons dat er geen aanvraag onder die titel bekend is.

Mijnheer de minister, ik heb een aantal zeer concrete vragen. Ik ga ervan uit dat u, zoals altijd, in naam van de regering antwoordt.

De eerste vraag heeft meer betrekking op Binnenlandse Zaken. Kan de gouverneur in zijn ontheffingsbesluit van de weigering tot erkenning zich beroepen op deze niet-bestaande aanvraag?

Ten tweede, in de provincie Antwerpen zijn er naast deze schietstand nog zeven andere die totnogtoe geen vergunning hebben. Het is belangrijk te weten of er in andere provincies dossiers zijn van andere militaire domeinen waar reeds een beslissing is gevallen. Zo ja, welke en wanneer? De gouverneur beroept zich in zijn argumentatie op een gelijkschakeling van alle aanvragen in de provincie Antwerpen.

Daarom is het belangrijk te weten hoe in andere provincies met dergelijke aanvragen wordt omgegaan.

01.01 Leen Laenens (AGALEV-ECOLO): En dépit de divers avis négatifs, le gouverneur, M. Paulus, a rapporté le 4 février 2002 le refus de délivrer une autorisation à l'association de tir *de Zwarte Duif* qui est installée dans le domaine militaire de Brecht. Le gouverneur s'est notamment fondé sur l'introduction d'une demande de permis d'environnement dont il s'avère, après vérification, qu'elle n'existe pas.

Le gouverneur peut-il s'appuyer sur une demande inexistante? Quelle décision a-t-elle été prise dans des dossiers similaires dans d'autres provinces? L'arrêté royal du 13 juillet n'impose pas aux gouverneurs de prendre leur décision dans un délai déterminé. Le ministre peut-il encore influencer sur la décision?

Ten slotte moeten wij vaststellen dat in het koninklijk besluit van 13 juli 2000, dus nog vrij recent, dat de erkenningsvoorwaarden van schietstanden bepaalt, geen ultieme datum aan de gouverneurs wordt opgelegd om over dergelijke dossiers te beslissen. De vraag is of u het koninklijk besluit in die zin kunt of wilt bijsturen.

01.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik zal antwoorden namens de regering. Wellicht zijn er nog niet voldoende vragen in deze commissie dat men ook deze vraag naar hier heeft gedraineerd.

In elk geval zijn er in de provincie Antwerpen op dit moment acht dossiers hangende inzake schietstanden op militair terrein. Er rijst een gemeenschappelijk probleem: het bekomen van de nodige milieuvergunning van de gewestelijke overheid vooraleer de schietstand door de gouverneur kan worden erkend in het licht van het koninklijk besluit van 13 juli 2000 waarnaar u hebt verwezen.

Wanneer de gouverneur een aanvraag om erkenning van een schietstand ontvangt, moet hij onder meer nagaan of alle administratieve verplichtingen zijn vervuld, dus ook of de nodige milieuvergunning is verkregen. Tot voor kort heerste er onduidelijkheid over de noodzaak van dergelijke vergunning voor installaties op militaire domeinen. Men vond het nogal vanzelfsprekend dat het ene bij het andere zou kunnen aansluiten. Zowel de betrokkenen als de militaire overheid hadden de overtuiging dat dit niet het geval was. In eerste instantie weigerde de gouverneur de erkenning van deze schietstanden wegens het ontbreken van een milieuvergunning en andere redenen die hiermee verband houden. Gelet op de goede trouw van de meeste betrokkenen en gelet op het feit dat in andere provincies in dergelijke gevallen wel erkenningen werden afgeleverd, heeft de gouverneur verkozen een nieuwe werkwijze te volgen, die eenvormig is voor alle dossiers waarin nog geen uitspraak was gedaan.

De weigering aan de vereniging De Zwarte Duif werd daarom opgeheven zodat deze opnieuw terecht kwam in de rechtstoestand die op het ogenblik van de aanvraag bestond. Dat betekent dat de activiteiten in afwachting van een nieuwe, definitieve beslissing mochten worden hervat. De vereniging heeft toegezegd een milieuvergunning aan te vragen. Omdat deze aanvraag nog niet is gebeurd, zal de bevoegde Vlaamse overheid zelf de betrokkenen aanmanen hun aanvraag voor begin juli van dit jaar te doen. Mocht dit niet gebeuren, dan zal een proces-verbaal over de inbreuk op de milieuwetgeving worden opgemaakt en kan de uitbating worden stopgezet. Als de aanvraag wel gebeurt, maar de milieuvergunning op grond van alle reeds bestaande negatieve adviezen wordt geweigerd, kan de gouverneur de schietstand uiteraard niet erkennen.

In andere provincies heeft de gouverneur al een aantal schietstanden op militair domein erkend, maar dan onder voorbehoud van het verkrijgen van een milieuvergunning. Precieze gegevens konden, gelet op de korte tijdspanne, niet worden verstrekt. Het lijkt niet opportuun om in de gegeven omstandigheden te beslissen het koninklijk besluit aan te vullen met een vaste beslissingstermijn voor de gouverneurs, die in die omstandigheden zouden worden gedwongen op grond van onvolledige dossiers te beslissen.

01.03 **Leen Laenens** (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, ik volg de minister in zijn redenering over de gelijkberechtiging van de verschillende dossiers, maar het blijft voor mij een merkwaardig feit – ik heb de stukken hier bij mij – dat wordt verwezen naar een aanvraag die

01.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Dans la province d'Anvers, huit dossiers relatifs à des stands de tir établis sur un terrain militaire sont actuellement en suspens. C'est l'obtention du permis d'environnement requis qui, en l'occurrence, pose problème. Jusqu'il y a peu, la nécessité d'un tel permis à l'intérieur de domaines militaires n'était pas clairement établie.

Le gouverneur est revenu sur son premier refus, compte tenu de la bonne foi des intéressés et de la manière dont ces dossiers sont traités dans les autres provinces. L'association a alors promis d'introduire une demande de permis d'environnement. Les autorités flamandes exhorteront l'association à introduire une demande pour le mois de juillet, faute de quoi un procès-verbal sera dressé et l'exploitation pourra être interrompue. Si une demande de permis est introduite et refusée, le stand de tir ne pourra être agréé.

Il ne semble pas opportun de prévoir dans l'arrêté royal un délai précis pour la prise de décision car les gouverneurs seraient alors contraints de trancher sur la base de dossiers incomplets.

01.03 **Leen Laenens** (AGALEV-ECOLO): Je comprends que l'on adopte un point de vue uniforme dans de tels dossiers. Je n'ai

blijkbaar, zoals u hier aangeeft, niet bestaat. Dat was de vraag die aan de heer Duquesne was gericht over de handelingen van de gouverneur.

toutefois pas obtenu de réponse à ma question relative à la référence à une demande inexistante, qui relève de la compétence du département de l'Intérieur.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Question de Mme Karine Lalieux au ministre de la Justice sur "le centre d'appui bruxellois" (n° 7112)

02 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Justitie over "het Brusselse steuncentrum" (nr. 7112)

02.01 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, voici quelques mois, vous preniez la décision de mettre fin au subventionnement du centre d'appui bruxellois (CAB) sans remettre toutefois en cause l'accord de coopération bruxellois. En réponse à une question de notre collègue Yvan Mayeur, vous confirmiez que la Région de Bruxelles-Capitale disposera toujours d'un centre d'appui, même s'il est possible que ce centre soit également actif sur d'autres terrains.

Vous insistiez également sur le fait que le nouveau centre d'appui devra s'intégrer totalement dans l'accord de coopération bruxellois, c'est-à-dire, selon mon interprétation, répondre aux spécificités de cet accord et en particulier au fait que le centre d'appui bruxellois jouait le rôle d'interface entre le secteur de la santé mentale et les secteurs judiciaire et pénitentiaire.

Aujourd'hui, plusieurs questions se posent. Qui dirige le nouveau centre d'appui bruxellois? Où est-il situé dans la Région de Bruxelles-Capitale? Comment se composent ces nouvelles équipes: nombre de personnes et leurs qualifications? Comment avez-vous réparti les subventions de 2002 entre les trois Régions? De nouvelles conventions ont-elles été signées entre les services agréés du secteur de santé mentale et le nouveau centre d'appui? Combien de nouveaux cas ont été pris en charge par ce centre d'appui? Est-ce que la nouvelle équipe respecte en tous points l'accord de coopération bruxellois?

02.01 Karine Lalieux (PS): Een paar maanden geleden besliste u de subsidiëring van het Brussels steuncentrum stop te zetten zonder evenwel het Brusselse samenwerkingsakkoord op de helling te zetten. Ook bevestigde u dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest altijd over een steuncentrum zal beschikken al moet dit op andere gebieden werkzaam zijn. Bovendien drong u erop aan dat dit steuncentrum zich totaal zou inschakelen in het Brussels samenwerkingsakkoord, wat volgens mij betekent dat het aan de specifieke eigenschappen ervan moet beantwoorden. In het bijzonder drong u erop aan dat het centrum een brugfunctie tussen de gezondheidssector enerzijds, en de gerechtelijke sector en de penitentiaire sector anderzijds moet vervullen.

Wie leidt het nieuwe Brusselse steuncentrum? Waar bevindt het zich? Hoe worden de nieuwe teams samengesteld? Hoe worden de toelagen voor het jaar 2002 onder de drie Gewesten verdeeld? Hebben de erkende diensten in de sector van de geestelijke gezondheidszorg en het nieuwe steuncentrum overeenkomsten gesloten? Hoeveel nieuwe gevallen worden door het steuncentrum behandeld? Komt het nieuwe team het Brussels samenwerkingsakkoord volledig na?

02.02 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, madame Lalieux, je voudrais répondre en six points.

1. L'unité pilote de psychopathologie légale (UPPL) est reconnue depuis le 1er janvier 2002 comme centre d'appui dans le cadre de

02.02 Minister Marc Verwilghen: Sinds 1 januari 2002 wordt de "Unité Pilote de Psychopathologie légale" als steuncentrum in het kader van het

l'accord de coopération. Le directeur en est M. Bernard Pihet.

2. Le siège social de l'UPPL se situe à Tournai. Le centre d'appui bruxellois dispose d'une psychologue clinicienne, plein temps, ayant une expérience dans le secteur pénitentiaire et d'un secrétariat à mi-temps. Il bénéficie en outre du soutien des structures de l'UPPL, notamment du docteur Korn, psychiatre, de M. Pihet, psychologue, d'une documentaliste et de tous les services situés à Tournai qui peuvent être communs aux deux centres d'appui, wallon et bruxellois, permettant ainsi des économies non négligeables.

L'UPPL a programmé l'extension du centre d'appui bruxellois entre septembre 2002 et janvier 2003.

3. Les deux centres d'appui auront reçu une subvention de quelque 322.000 euros en 2002. L'UFC s'occupe de tous les délinquants sexuels néerlandophones, tandis que l'UPPL prend en charge les francophones qui habitent Bruxelles ou en Wallonie.

4. Aucune nouvelle convention n'a été signée mais une réunion très constructive a eu lieu en mars 2002 entre le centre d'appui et les deux équipes de santé spécialisées de l'UCL et de l'ULB afin de définir les modalités de collaboration.

Le 30 avril dernier, le centre d'appui a rencontré l'équipe de santé spécialisée de l'UCL afin de faire le point sur les traitements en cours et les nouveaux dossiers à prendre en charge. Le 3 mai dernier, une réunion similaire était prévue avec l'équipe de santé spécialisée de l'ULB.

5. Depuis janvier 2002, le centre d'appui bruxellois a pris en charge 11 nouveaux dossiers. Actuellement, dans le cadre de l'accord de coopération bruxellois, plus de 100 dossiers sont en cours.

6. Le centre d'appui bruxellois est soucieux de travailler en respectant les spécificités de l'accord de coopération bruxellois et en particulier d'assurer son rôle d'interface entre le secteur de la santé et le secteur judiciaire et pénitentiaire.

samenwerkingsakkoord erkend. Haar maatschappelijke en administratieve zetel is in Doornik gevestigd. Het Brussels steuncentrum beschikt over een voltijdse klinische psychologue en over een halftijdse secretariaatsmedewerker.

Bovendien geniet het centrum de steun van de structuren van de UPPL en van alle diensten die in Doornik gevestigd zijn en waarop het Waalse en het Brusselse steuncentrum een beroep kunnen doen, waardoor niet onaanzienlijke schaalvoordelen mogelijk zijn. Een uitbreiding van het Brussels steuncentrum wordt door de UPPL tegen eind 2002-begin 2003 in het vooruitzicht gesteld.

Voor 2002 zullen beide steuncentra een toelage van 322.261,58 euro ontvangen. De UFC houdt zich bezig met alle Nederlandstalige seksuele delinquenten en het UPPL vangt de Franstaligen op, of zij nu in Brussel of in Wallonië wonen.

Er zijn op dit ogenblik geen nieuwe overeenkomsten getekend, maar in maart jongstleden heeft een vergadering plaatsgevonden met het steuncentrum en de twee gespecialiseerde gezondheidsteams van de UCL en van de ULB teneinde de samenwerkingsvoorwaarden te bepalen. Sedertdien heeft het steuncentrum het gespecialiseerde gezondheidsteam van de UCL ontmoet om de balans op te maken over de lopende behandelingen en de nieuwe dossiers die ten laste moeten worden genomen. Eenzelfde vergadering heeft met de ploeg van de ULB plaatsgevonden.

Sedert januari 2002 heeft het Brussels centrum 11 nieuwe dossiers behandeld. Thans zijn er in het kader van het Brussels samenwerkingsakkoord meer dan 100 lopende dossiers. Het Brussels steuncentrum ziet erop toe dat de specifieke eigenschappen van het Brussels samenwerkingsakkoord worden nageleefd en het wil vooral een brugfunctie tussen de gezondheidssector enerzijds en de gerechtelijke sector en de sector

van de strafinrichtingen anderzijds vervullen.

02.03 Karine Lalieux (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie pour la précision de votre réponse. Si je vous comprends bien, il n'y a pas de centre d'appui situé dans les 19 communes de la Région bruxelloise. Les Bruxellois libérés doivent-ils donc effectivement se rendre à Tournai pour être suivis par un psychiatre ou simplement par l'équipe de l'UPPL?

02.03 Karine Lalieux (PS): Als ik het goed begrijp, is er geen steuncentrum op het grondgebied van de negentien gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest? Moeten de vrijgelaten gevangenen naar Doornik om aanspraak te maken op begeleiding?

02.04 Marc Verwilghen, ministre: J'ai toujours insisté auprès de l'UPPL pour qu'un centre soit ouvert à Bruxelles. A l'heure actuelle, il est exact que l'on doive se déplacer jusqu'à Tournai. L'UPPL m'a certifié qu'ils feraient le nécessaire pour qu'à Bruxelles également, un point de contact soit aménagé, ce qui m'apparaît comme étant absolument indispensable. C'est d'ailleurs la raison pour laquelle j'ai insisté.

02.04 Minister **Marc Verwilghen**: Ik heb altijd bij de UPPL aangedrongen om een centrum in Brussel te openen. De UPPL heeft mij bevestigd dat de oprichting van zo'n centrum gepland werd.

02.05 Karine Lalieux (PS): J'y reviendrai dans quelques mois lorsque le centre sera mis en place. Je tiens à préciser que la Région bruxelloise est une Région en tant que telle et que trois centres d'appui y étaient prévus. Je souhaite qu'il y ait un centre d'appui avec une équipe spécifique pour la Région bruxelloise. Je suis d'accord qu'il faille faire des économies d'échelle mais le financement du CAB rendait la chose impossible. Aujourd'hui, l'économie d'échelle peut être réalisée grâce à une répartition vers un centre flamand et un centre wallon. Mais politiquement, cette situation ne me plaît guère.

02.05 Karine Lalieux (PS): Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is een volwaardig gewest. Daarom moet dit gewest over een steuncentrum beschikken.

De op dat gebied bereikte schaalvoordelen bevallen me helemaal niet.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

03 Question de Mme Karine Lalieux au ministre de la Justice sur "la Convention relative aux droits de l'enfant" (n° 7116)

03 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Justitie over "het VN-Kinderrechtenverdrag" (nr. 7116)

03.01 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, le 9 juin 1995, dans ses recommandations à l'Etat belge, le Comité des droits de l'enfant des Nations unies avait fait part de sa préoccupation au sujet de la mise en place de mécanismes nationaux permanents chargés de coordonner la mise en œuvre de la convention relative aux droits de l'enfant et la nécessité de créer au niveau fédéral un système global efficace de collecte de données sur les droits de l'enfant, notamment en ce qui concerne les enfants les plus vulnérables.

03.01 Karine Lalieux (PS): De instelling van een nationaal coördinatiemechanisme voor de toepassing van de Conventie van de rechten van het kind stond vooraan in de aanbevelingen die het comité voor de rechten van het kind van de VN op 9 juni 1995 aan de Belgische staat richtte.

Concrètement, on a imaginé une commission fédérale qui serait chargée de coordonner l'ensemble des politiques. Cependant, j'ai le regret de constater que cette commission n'existe toujours pas. Pourtant, monsieur le ministre, vous vous êtes personnellement engagé, lors du dixième anniversaire de cette convention en 1999, dans le cadre d'une rencontre au parlement avec les ONG, à mettre sur pied cette commission.

Voorgesteld werd een federale commissie belast met het coördineren van de beleidsvormen op te richten, maar dat is nog altijd niet gebeurd.

La Belgique présentera son rapport sur l'application de la convention des Nations Unies le 23 mai. Dans ce cadre, avez-vous pris des initiatives pour mettre cette commission sur pied afin de conformer l'Etat belge au vœu du Comité des droits de l'enfant? Avez-vous prévu

Op 23 mei stelt België zijn verslag over de toepassing van de Conventie voor aan de Verenigde Naties.

Hebt u al stappen ondernomen om

des moyens budgétaires pour le fonctionnement et l'organisation de cette commission?

03.02 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, madame Lalieux, ma réponse sera assez brève.

Un projet d'accord de coopération entre l'Etat, les Communautés et les Régions portant création d'une commission nationale des droits des enfants a été largement applaudi par tous ceux qui en feront partie et approuvé par la conférence interministérielle «Enfants et jeunesse» qui s'est réunie à ce sujet, jeudi dernier. Je vais d'ailleurs vous remettre une copie du projet d'accord.

L'aspect budgétaire reste à débloquer. Là aussi, j'espère que je pourrai compter sur le soutien de tous car je crois fortement dans cette institution. J'ai écrit au ministre du Budget à ce sujet.

Il est absolument nécessaire de créer cette commission et, même temps, de lui donner les moyens utiles à son fonctionnement d'autant plus que le budget introduit me semble très équilibré et modéré.

03.03 Karine Lalieux (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie de cette information dont je n'avais pas connaissance. Je félicite l'Etat belge d'être en ordre par rapport aux recommandations du Comité des Nations unies!

03.04 Le président: Il faut mettre ce fait en exergue! On est condamné de toutes parts, alors si pour une fois on est un bon élève dans la classe ...

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

04 Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de bevoegdheidsafbakening over de erediensten tussen de federale overheid en de Gewesten" (nr. 7121)

04 Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "la répartition des compétences en matière de cultes entre l'Etat fédéral et les Régions" (n° 7121)

04.01 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag heeft betrekking op een interpretatieprobleem dat rijst naar aanleiding van de overdracht van de bevoegdheid over de erediensten aan de gewesten, een gevolg van het Lambermontakkoord. We hebben over dit punt reeds van gedachten gewisseld naar aanleiding van het ontwerp over de laïciteit. In antwoord op een vraag van Vlaams volksvertegenwoordiger De Roo heeft minister Van Grembergen meegedeeld dat de federale regering een extern advies zou vragen om een interpretatieprobleem inzake de afbakening van de federaal gebleven bevoegdheid erkenning inzake erediensten uit te klaren. Hamvraag is wat "erkenning van erediensten" inhoudt. De Vlaamse minister gaat ervan uit dat deze bevoegdheid over de erkenning van de erediensten zich beperkt tot de al dan niet erkenning als dusdanig, alleen het principe. De minister van Justitie maakt gewag van een bredere interpretatie waarbij aan de bevoegdheid "erkenning" ook de territoriale organisatie van de parochies en de gemeenschappen, inclusief de oprichting van de raden, wordt verbonden. Dit is een meer uitgebreide interpretatie dan die van de Vlaamse minister die voor deze materie bevoegd is.

Mijnheer de minister, kunt u meedelen of het extern advies waarnaar de

die commissie op te richten? Hebt u in een budget voorzien?

03.02 Minister Marc Verwilghen: Vorige donderdag heeft de Interministeriële Conferentie voor het Kind en de Jeugd een ontwerp van samenwerkingsovereenkomst tussen de federale staat en de deelstaten gesloten om een nationale commissie voor de rechten van het kind op te richten.

Ik geef u een kopie van het akkoord. Ik heb naar de minister van Begroting geschreven om de begroting vrij te geven.

03.03 Karine Lalieux (PS): Ik was daarvan niet op de hoogte. Ik feliciteer de Belgische Staat.

03.04 De voorzitter: Dit moet onder de aandacht worden gebracht: gewoonlijk worden we door iedereen veroordeeld.

04.01 Tony Van Parys (CD&V): Un problème d'interprétation se pose en ce qui concerne la délimitation des compétences en matière de cultes entre les autorités fédérales et les Régions. Le ministre Paul Van Grembergen privilégie une interprétation stricte et estime dès lors que la compétence fédérale se limite à la reconnaissance ou non d'un culte. En revanche, le ministre de la Justice est favorable à une interprétation plus large et estime donc qu'outre la reconnaissance, l'organisation territoriale des paroisses et la création de conseils ressortissent aux attributions de l'Etat fédéral.

Le gouvernement a-t-il déjà

Vlaamse minister heeft verwezen reeds werd afgeleverd? Wat is de precieze interpretatie van de “erkenning van de erediensten” zodat we weten voor welke punten de federale overheid bevoegd is en voor welke andere de gewesten bevoegd zijn?

Mijnheer de minister, kunt u meedelen of dat extern advies, waarnaar de heer Van Grembergen in het Vlaams Parlement heeft verwezen, al werd afgeleverd? Wat is de precieze interpretatie van de notie “erkenning van de eredienst”? Zodoende weten wij waarvoor de federale overheid en de gewesten bevoegd zijn, in dit geval het Vlaams Gewest.

Aansluitend bij dat basisprobleem, lijkt het ons dat de federale bevoegdheid over de wedden en pensioenen van de bedienaars van de erediensten – dat blijft hoe dan ook een federale bevoegdheid –, ook de bevoegdheid inhoudt om de omvang van het kader van de bedienaars vast te stellen. Als u het daarmee eens bent, vloeit daaruit, gezien de scheiding tussen kerk en staat, logisch voort dat het aan de geestelijke overheid toekomt om over de affectatie van een bedenaar van een parochie te beslissen en aan de federale overheid komt het dan toe te beslissen over het kader van de bedienaars en of dat kader bijvoorbeeld al dan niet moet worden uitgebreid met het oog op de bediening van de bijkomende parochies. Als u het met die interpretatie eens zou zijn, is het in die hypothese van geen belang of de erkenning van een bijkomende parochie tot de federale dan wel tot de regionale bevoegdheid behoort.

Mijnheer de minister, wat is de juiste interpretatie? Door uw antwoord zullen de mensen op het terrein weten tot wie zij zich moeten wenden. Naar aanleiding van het antwoord van Vlaams minister Van Grembergen is er toch wel een bijzonder grote onduidelijkheid ontstaan die zo vlug mogelijk moet worden weggewerkt. Momenteel is die bevoegdheid namelijk overgedragen en gelden in principe ook de regels die de gevolgen impliceren van die bevoegdheidsoverdracht.

04.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Van Parys, in artikel van de bijzondere wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen, die voorziet in een gedeeltelijke regionalisering van de erediensten, is inderdaad bepaald dat de kerkfabrieken en de instellingen belast met het beheer van de temporaliën van de erkende erediensten behoren tot de bevoegdheid van de gewesten, met uitzondering van de erkenning van de erediensten en de wedden en de pensioenen van de bedienaars der erediensten. Met andere woorden, dit blijven federale bevoegdheden. Krachtens de beslissing van de Ministerraad van 21 december 2001 worden de bevoegdheden als volgt verdeeld. De federale staat is bevoegd voor de erkenning van de erediensten, de wedden en de pensioenen van de bedienaars van de erediensten. De gewesten krijgen de voogdij over de kerkfabrieken, het toezicht op en de machtiging voor het werken aan de gebouwen van de erediensten, het toezicht op en de machtiging voor onroerende verrichtingen, het toezicht inzake begrotingen en rekeningen, de machtiging van giften en legaten wanneer het wettelijk bedrag voor vrijstelling was overschreden en de erkenning van kerkgemeenschappen en de daaraan gekoppelde wetgeving.

Tijdens de werkvergaderingen van de vertegenwoordigers van de regering ter voorbereiding van deze beslissing bleek dat zij het met betrekking tot de inhoud van de woorden “erkenning van de erediensten” niet eens waren over de vraag of de erkenning van de plaatselijke entiteiten daar al dan niet onder ressorteert. Er was overeengekomen dat minister Vande Lanotte het advies van een externe deskundiae zou

demandé un avis juridique extérieur? Cet avis a-t-il déjà été rendu? Comment la loi doit-elle être interprétée?

A mon estime, il incombe également aux autorités fédérales de fixer le cadre des ministres du culte. Il appartient donc aux autorités spirituelles de décider à quelle paroisse un ministre du culte sera affecté et aux autorités fédérales de se prononcer sur une éventuelle extension de cadre pour assurer le service au sein d'autres paroisses.

Le ministre pourrait-il clarifier les choses, afin que les intéressés sachent à qui ils doivent s'adresser?

04.02 **Marc Verwilghen**, ministre: La loi spéciale du 13 juillet 2001 prévoit une régionalisation partielle des cultes. L'Etat fédéral répond de la reconnaissance des cultes et des salaires et pensions des ministres du culte. Les Régions prennent en charge la tutelle des fabriques d'églises, l'autorisation pour les travaux à effectuer à un édifice affecté à un culte et le contrôle de ces travaux, l'autorisation pour les transactions immobilières et le contrôle de celles-ci, le contrôle des budgets et des comptes, le contrôle des dons et des legs, la reconnaissance des communautés ecclésiastiques et la législation y afférente.

Le seul désaccord restant concerne la responsabilité du gouvernement fédéral en matière de reconnaissance des entités locales. Le ministre Vande Lanotte allait solliciter un avis externe à ce sujet.

vragen.

Wat de wedden en de pensioenen van de bedienaars van de erediensten betreft, zijn er besprekingen met de gewesten aan de gang. Een ontwerp van samenwerkingsakkoord bepaalt dat het kader van de functies van de bedienaars van de erediensten een federale bevoegdheid blijft. Dit kader heeft immers een rechtstreekse invloed op de begroting van het ministerie van Justitie. Derhalve moeten in geval van verzoeken om erkenning van nieuwe parochies en plaatselijke gemeenschappen door de bevoegde representatieve organen van de eredienst twee beslissingen worden genomen. Ten eerste, moet het gewest het district van de nieuwe entiteit bepalen en het beginsel vaststellen dat een instelling belast met het beheer van temporalieën van de eredienst wordt opgericht. Ten tweede, moet de federale staat het kader van de functies van de bedienaars van de erediensten vastleggen.

Het verzoek om advies van een externe deskundige over de draagwijdte van het woord erkenning ging uit van de minister van Begroting. Ik meen dat vragen daarover aan hem moeten worden gesteld, want ik heb geen kennis van het ingewonnen advies. Ik weet dus ook niet of het is uitgebracht. De procedure wordt nader omschreven opdat de organen van de erediensten duidelijk weten tot wie ze zich moeten wenden. Het ontwerp van samenwerkingsakkoord voorziet in de oprichting van een overlegorgaan tussen de federale staat en de gewesten om de eventuele problemen op te lossen. Tijdens de overgangperiode blijft het personeel van mijn diensten de dossiers onderzoeken. Ze zullen aan de bevoegde gewestregering worden bezorgd zodra ze zelf in staat is om deze materie verder af te handelen.

04.03 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wil de minister danken voor de elementen van antwoord die hij gegeven heeft. Ik zou wel graag over het document beschikken. Mijnheer de minister, ik vind het wel jammer dat u zegt dat ik mij voor het advies tot de minister van Begroting moet wenden. Ik weet niet goed op welke wijze wij hier moeten functioneren. Ik meen dat deze materie tot uw bevoegdheid behoort en ik neem aan dat er financiële consequenties of implicaties zijn die de minister van Begroting...

En ce qui concerne les salaires et pensions des ministres du culte, les négociations sont toujours en cours mais la fixation du cadre semble demeurer une compétence fédérale. Lorsqu'une nouvelle paroisse est créée, il faut donc que la Région commence par en déterminer le district, ensuite le gouvernement fédéral fixe le cadre.

Pour ce qui est du contenu de l'avis externe, vous devez interroger le ministre Vande Lanotte.

Le projet d'accord de coopération prévoit l'instauration d'un organe de concertation entre l'Etat fédéral et les Régions. Durant la période transitoire, le personnel de mes services continue d'étudier les dossiers, pour les transmettre par la suite au gouvernement régional compétent.

04.03 Tony Van Parys (CD&V): Je remercie le ministre pour sa réponse circonstanciée, dont je souhaiterais obtenir une copie. Je regrette toutefois qu'il me renvoie au ministre du Budget.

De **voorzitter**: Dat is waarschijnlijk zo omdat de minister van Begroting belast is met de staatshervorming. Waarschijnlijk wordt in die geest verwezen naar minister Vande Lanotte.

04.04 Tony Van Parys (CD&V): Moet ik deze vraag dan opsplitsen en een deel aan de minister van Justitie richten en het andere aan de minister van Begroting in het kader van de staatshervorming? Zo kunnen we hier natuurlijk vragen blijven stellen. Ik meen dat enige soepelheid gewenst is. Ik weet niet of dit een goede organisatie van de werkzaamheden is.

04.05 Minister Marc Verwilghen: De bevoegdheden zijn verdeeld en er was betwisting over één welbepaalde notie die wordt gehanteerd wanneer het erkenning betreft.

Daarover heeft de minister die bevoegd is om de staatshervorming op dat vlak uit te voeren, een vraag gesteld aan een deskundige. Ik ken het antwoord evenwel niet. Ik heb aangedrongen om mij het antwoord mee te delen, maar ik kan u niet geven wat ik niet heb.

04.05 Marc Verwilghen, ministre: Seul le ministre compétent est à même de répondre à votre question, j'en ignore la réponse.

04.06 Tony Van Parys (CD&V): Ik begrijp dat u het antwoord niet hebt, mijnheer de minister, maar het probleem is dat de regering wordt ondervraagd over een bevoegdheidsafbakening waarbij de minister van Justitie betrokken is en waarover blijkbaar een duidelijkheid bestaat.

04.06 Tony Van Parys (CD&V): Le gouvernement est un et indivisible et il est donc normal que j'attende une réponse de la part du

Op het terrein zou daarover nochtans duidelijkheid moeten bestaan, aangezien de wettelijke bepalingen terzake thans van toepassing zijn. Degenen die zich met de materie bezighouden, weten evenwel niet tot wie zij zich moeten wenden.

ministre de la Justice.

Wat is het normale verloop? In het Parlement wordt met betrekking tot de zaak een vraag gesteld aan de minister, maar hij beweert terzake niet bevoegd te zijn en verwijst naar zijn collega bevoegd voor de staatshervorming, om een antwoord te verstrekken. De regering is één en ondeelbaar en het leek mij evident dat de minister van Justitie een antwoord moet geven. Op het terrein weet men momenteel immers niet wat te doen.

04.07 Minister **Marc Verwilghen**: Er is overleg tussen alle betrokken partijen, waarbij zij elkaar kunnen ontmoeten en afspraken maken. Ik stel vast dat de problemen die zich voordoen, aldaar worden opgelost.

04.07 **Marc Verwilghen**, ministre: Tous les problèmes de compétence seront résolus au sein de l'organe de concertation.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 **Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het onderzoek naar de moord op de 10 Belgische para's" (nr. 7122)**

05 **Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'enquête relative à l'assassinat des 10 paras belges" (n° 7122)**

05.01 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is een tijdlang zeer stil geweest rond dit dossier, dat nochtans een bijzonder belangrijk dossier is met zeer zware consequenties voor de betrokken families. Mijn aandacht werd gevestigd op een persbericht van een paar dagen geleden waarin melding werd gemaakt van het feit dat twee speurders van de genocidecel in Brussel ter beschikking waren gesteld van de procureur van het Rwanda-tribunaal, Carla del Ponte. Zij moesten doorwerken aan het dossier van de moord op de tien Belgische para's. Op zich is dit natuurlijk geen negatieve of verkeerde beslissing, maar die terbeschikkingstelling viel mij toch wel op omdat in het verleden tot mijn grote ergernis het Rwanda-tribunaal bijzonder weinig belangstelling heeft betoond voor dit voor ons land toch wel bijzonder pijnlijke dossier. Het hoogtepunt van dat gebrek aan belangstelling was toch wel het moment waarop men een van de belangrijkste verdachten, de genaamde Ntuyaga, heeft vrijgelaten. Wij hebben daarover destijds een zwaar incident gemaakt omdat dit als het ware een kaakslag was voor de slachtoffers van deze misdrijven.

05.01 **Tony Van Parys** (CD&V): On a appris par la presse que deux enquêteurs de la cellule *Génocide* de Bruxelles avaient été mis à la disposition du tribunal pour les crimes de génocide commis au Rwanda afin de poursuivre l'examen du dossier concernant l'assassinat de dix paracommandos belges. Pourtant, ce tribunal n'avait manifesté par le passé que peu d'intérêt pour cette affaire qui a connu un apogée douloureux, à savoir la libération d'un suspect important: Ntuyahaga.

A quoi est dû ce regain d'intérêt? Où en est ce dossier? Quel sort a été réservé au suspect Ntuyahaga? Il me revient que l'homme a été placé en détention préventive à Dar es-Salaam. Sera-t-il extradé vers notre pays? Quand? A quelles conditions?

Het feit dat nu plots toch twee speurders ter beschikking worden gesteld van het Rwanda-tribunaal deed mij de vraag stellen of er dan nieuwe belangstelling bestaat bij het Rwanda-tribunaal voor dit dossier. Tezelfdertijd rijst ook de vraag naar de stand van zaken in het onderzoek naar de moord op de tien para's in het algemeen en de betrokkenheid van Ntuyaga in het bijzonder. Ntuyaga is op een bepaald ogenblik in Dar-es-Salaam, in Tanzania, in voorlopige hechtenis geplaatst. De vraag is wat de regering doet om Ntuyaga te berechten. Welke inspanningen werden geleverd om hem aan België te laten uitleveren? Wat zijn de vooruitzichten voor de eventuele uitlevering van Ntuyaga aan België?

Pourquoi deux enquêteurs ont-ils été mis à la disposition du tribunal pour le Rwanda? Pourquoi le tribunal manifeste-t-il tout à coup de l'intérêt pour cette affaire? Quelle est sa motivation? Pour quelle raison a-t-on mis à sa disposition deux enquêteurs?

Waarom is het Rwanda-tribunaal plots wel geïnteresseerd in het dossier en in de betrokkenheid van Ntuyaga? Wat vormde eigenlijk de aanleiding voor deze plotse belangstelling voor het dossier? Hoeveel mensen zijn er op dit oenblik noa actief in de aenocidecel om de

Il me revient que dix-huit suspects

vermeende "genocidairs", die zich op Belgisch grondgebied bevinden, op te sporen of hun betrokkenheid te onderzoeken? Die vraag is actueel daar vorige week in de pers melding werd gemaakt van het feit dat 18 daders van de volkerenmoord in Rwanda zich op het Belgische grondgebied zouden bevinden. Het lijkt mij noodzakelijk dat de genocidecel voldoende speurders telt om deze mensen op te sporen. Het kan toch niet dat deze mensen in dit land vrij rondlopen. De vraag kan ook worden gesteld welke prioriteit aan deze zaak wordt gegeven. Moet de genocidecel voldoende worden bemand zodat in ons land de daders kunnen worden opgespoord en berecht, of wordt de strategie gevolgd om deze speurders ter beschikking te stellen van het Rwanda-tribunaal? Dit is volgens mij niet echt een probleem, maar dan moet wel de zekerheid bestaan dat het Rwanda-tribunaal ook werkelijk in dit dossier is geïnteresseerd. In het verleden was dit volgens mij onvoldoende het geval.

05.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, de vraag van de heer Van Parijs stelt mij in staat om de persberichten die hem hebben geïnspireerd om de vraag te stellen en die niet met de werkelijkheid stroken, te verduidelijken en in hun juiste context te plaatsen.

Er is geen sprake van de terbeschikkingstelling van een aantal speurders. Er is evenmin sprake van dat dit gebeurt in de hoedanigheid van het voortwerken aan het dossier van de moord op de Belgische para's. Een aantal elementen kan dit verduidelijken. De twee leden van de Belgische genocidecel, de heren Stassin en Delvaux, hebben gesolliciteerd voor een vacante plaats van onderzoeker bij het Rwanda-tribunaal. De heer Stassin werd als onderzoeker aanvaard en trad op 15 april 2002 in functie; de heer Delvaux zal normaliter op 1 juni 2002 in functie treden. Het gaat hier dus niet om een terbeschikkingstelling van deze leden, maar om nieuwe functies waarvoor zij hebben gesolliciteerd. Niemand kan hen beletten hun loopbaan uit te bouwen. Deze benoemingen passen bovendien in vacatures binnen het onderzoeksteam van het Rwanda-tribunaal. Het is dus niet de bedoeling dat deze personen voortwerken aan het dossier over de moord op de tien Belgische para's.

Wat het eigenlijke dossier van de moord op de tien Belgische blauwhelmen betreft, wens ik erop te wijzen dat het Rwanda-tribunaal de akte van beschuldiging lastens Ntuyaga heeft ingetrokken, maar dat de betrokkene niet in vrijheid is gesteld. Hij maakt nog altijd het voorwerp uit van een verzoek tot uitlevering, zowel van de Rwandese als van de Belgische autoriteiten. Het verzoek van de Rwandese autoriteiten primeert op dat van de Belgische zodat een uitlevering naar ons land onwaarschijnlijk is. Tot nog toe werd blijkbaar geen beslissing genomen over de uitlevering van Ntuyaga aan Rwanda. Volledigheidshalve wijs ik erop dat de advocaat van de betrokkene heeft laten weten dat zijn cliënt bereid is zich vrijwillig aan te melden bij de Belgische autoriteiten. Het Belgisch onderzoek wordt voortgezet. In de loop van de maand januari 2002 werd nog een rogatoire commissie naar Rwanda gestuurd, onder andere met betrekking tot de moord op de tien blauwhelmen.

Men moet de uitspraak van de Kamer van Inbeschuldigingstelling van Brussel van 16 april 2002 in de zaak-Yerodia en Kabila echter niet uit het oog verliezen waarin werd gesteld dat het principe van de universele jurisdictie geen afbreuk doet aan artikel 12 van de voorafgaandelijke titel van het Wetboek van Strafvordering, met name dat de strafvordering onontvankelijk is als de betrokkene niet in België wordt gevonden. Er werd een aedina in het Hof van Cassatie tegen dit arrest door de

dans le cadre du génocide rwandais circuleraient encore librement dans notre pays. C'est évidemment inadmissible. Quelle position le ministre adoptera-t-il vis-à-vis de cette question?

05.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Il n'est nullement question de la "mise à disposition" de deux enquêteurs, pas plus que de "l'examen plus avant du dossier de l'assassinat des paracommandos belges". Les deux membres de la cellule sur le génocide ont en effet introduit de leur propre initiative leur candidature à un poste vacant d'enquêteur auprès du tribunal et ne doivent pas continuer à travailler sur le dossier de l'assassinat des paracommandos belges.

En ce qui concerne le dossier même, je suis en mesure de vous informer que le tribunal a retiré l'acte d'accusation à charge de M. Ntuyahaga. L'intéressé n'a toutefois pas été remis en liberté et fait en effet l'objet d'une demande d'extradition non seulement de notre pays mais également des autorités rwandaises. L'enquête rwandaise prévaut sur l'enquête belge, c'est pourquoi il est peu probable que l'intéressé soit livré à notre pays. Toutefois, aucune décision n'a encore été prise à ce sujet. En janvier 2002, une commission rogatoire a été effectuée au Rwanda au sujet de l'assassinat.

Cependant, nous ne pouvons perdre de vue la décision prise par la chambre des mises en accusation le 16 avril 2002 au sujet de MM. Yerodia et Kabila. Il a été affirmé que le principe de "jurisdiction universelle" ne peut porter préjudice à l'impossibilité de constitution de partie civile si l'intéressé n'est pas trouvé en

burgerlijke partijen ingesteld. Mocht dit standpunt echter door het Hof van Cassatie worden bevestigd, dan zou dit betekenen dat in verscheidene dossiers die in België het voorwerp uitmaken van gerechtelijke onderzoeken waarvan er verschillende betrekking hebben op feiten die in het nadeel van België werden gepleegd – met name het dossier van de tien blauwhelmen alsook dat van de drie coöperanten van de NGO Nord-Sud – de strafvordering eveneens als niet ontvankelijk dient te worden beschouwd. Zelfs een uitlevering van een vermoedelijke dader naar België zou hieraan niets veranderen, aangezien het Hof van Cassatie reeds geruime tijd heeft gesteld dat de uitlevering niet gelijkstaat met het begrip gevonden worden.

Volledigheidshalve wijs ik erop dat het dossier van de moord op de tien para's zeer binnenkort zal worden voorgelegd aan de Kamer van Inbeschuldigingstelling in het kader van de controle op basis van artikel 235bis van het Wetboek van Strafvordering. Ten slotte wijs ik erop dat de zogenaamde genocidecel thans nog vijf leden telt. Ik hoop dat u hiermee een duidelijk antwoord op uw vraag hebt gekregen.

05.03 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, dat heel wat nieuwe gegevens bevat. Het plaatst een bericht uit de pers in een heel andere context: de twee leden van de genocidecel zijn kennelijk naar het Rwanda-tribunaal vertrokken om er voor twee vacante betrekkingen te postuleren en niet op grond van het dossier van de moord op de tien para's.

Dat neemt natuurlijk niet weg dat ze intussen niet meer tot de genocidecel hier behoren, met het gevolg dat we eens te meer minder onderzoekers ter beschikking hebben om misdrijven te onderzoeken, die toch de moeite waard zijn, als ik het in de context zo mag stellen. Als Carla del Ponte heeft verklaard dat 18 daders hier vrij rondlopen, dan vind ik het toch wel bijzonder belangrijk dat we hier over een voldoende bemande cel beschikken om die personen op te sporen. Ik meen niet dat wij kunnen pronken met het feit dat 18 vermeende daders van de genocide hier vrij rondlopen. Ik zal mij daar nooit bij kunnen neerleggen, en dat geldt ongetwijfeld zowel voor u, mijnheer de minister, als voor u, mijnheer de voorzitter.

Ik dring er zeer sterk op aan dat de genocidecel optreedt naar aanleiding van de gegevens, die toch niet door de eerste de beste werden meegedeeld. Als de procureur van het Rwanda-tribunaal dat beweert, dan is dat bericht toch wel wat sterker dan het eerste het beste gerucht dat in een of andere tweederangspublicatie gepubliceerd wordt.

Ten tweede meen ik dat uw antwoord bijzonder belangrijk is met betrekking tot het gevolg dat aan het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling kan worden gegeven. Het blijkt met name dat men in België, als het in cassatie wordt bevestigd, niet zal kunnen overgaan tot de vervolging van degenen die de gruwelijke feiten hebben gepleegd. Dat is uiteraard helemaal geen verantwoordelijkheid van de minister van Justitie. Het is echter een bijzonder belangrijke vaststelling. Wij staan voor een situatie waarin de moord op de tien para's mogelijkerwijze niet in België zal kunnen worden berecht. Anderzijds hebben we vastgesteld dat het Rwanda-tribunaal het dossier eigenlijk ook niet op een bijzonder diligente wijze heeft behandeld. Wij kunnen daar eigenlijk uit afleiden dat die misdrijven mogelijks onberecht dreigen te blijven.

Mijnheer de minister, ten aanzien van Ntuyaga ben ik het niet volledig eens met uw antwoord. U zegt dat Ntuyaga niet is vrijgelaten. Hii is wel

Belgique. Les parties civiles se sont pourvues en Cassation, mais si la Cour de Cassation confirme la première décision, la constitution de partie civile ne sera plus possible en Belgique dans plusieurs enquêtes dont celle sur l'assassinat des dix paracommandos. Une extradition vers la Belgique ne constituerait pas même une solution car une extradition au sens où l'entend la Cour de cassation n'équivaut pas au fait d'être trouvé".

05.03 Tony Van Parys (CD&V): La réponse du ministre Verwilghen confère une dimension nouvelle aux récents communiqués de presse. Le fait que deux membres de la cellule Génocide aient quitté celle-ci pour le tribunal chargé de juger les crimes commis au Rwanda, s'explique apparemment par l'annonce de postes vacants auprès de ce tribunal. Quoi qu'il en soit, la cellule Génocide est donc affaiblie alors que, selon madame Del Ponte, pas moins de dix-huit coupables sont encore en liberté en Belgique. Cette situation est inacceptable. La cellule Génocide doit disposer de suffisamment de collaborateurs pour pouvoir entreprendre des actions.

Si la Cour de cassation confirme le jugement de la chambre des mises en accusation, il deviendra impossible d'intenter un procès en Belgique contre les auteurs de l'assassinat des paracommandos et l'extradition de Ntuyahaga par la Tanzanie s'avérera inutile. Ce n'est bien entendu pas du ressort du ministre. La seule possibilité dans ce cas est que le tribunal chargé de juger les crimes commis au Rwanda intente des poursuites, mais, par le passé, ce tribunal a plutôt fait preuve de négligence dans cette affaire en libérant provisoirement Ntuyahaga. C'est la raison pour laquelle, à mon estime, la Belgique doit insister auprès de madame Del Ponte pour qu'elle accorde à ce dossier toute

vrijgelaten – tijdens de vorige legislatuur – door het Rwanda-tribunaal. Vervolgens is hij naar Tanzania gevlucht en daar in voorlopige hechtenis genomen. Het Rwanda-tribunaal zelf heeft hem dus wel vrijgelaten. Toen is op een ongelooflijke wijze de kans gemist om hem te berechten. Alleen dankzij het initiatief van de Tanzaniaanse autoriteiten is hij daar in voorlopige hechtenis genomen. Klaarblijkelijk is hij nog altijd opgesloten. Als de Tanzaniaanse autoriteiten hem vrijlaten, dan hebben we geen enkel mandaat meer ten aanzien van die man. U hebt gezegd dat de uitlevering gevraagd is. Die zal echter geen uitwerking kunnen hebben als het Hof van Cassatie het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling bevestigt.

l'attention qu'il mérite.

Dan blijft er alleen nog de vraag van Rwanda om Ntuyaga uit te leveren aan het Rwanda-tribunaal. Wij hebben vastgesteld met welke "diligentie" Rwanda met het dossier bezig is. Ik vrees dan ook voor het goede verloop van het dossier. Ook al is het zo dat de Belgische autoriteiten in deze geen verantwoordelijkheid dragen, het resultaat is wel dat de moord op de tien para's op het ogenblik niet vervolgbaar dreigt te zijn, niet in België en door de houding van het Rwanda-tribunaal evenmin in Rwanda.

Wij zijn er steeds van uitgegaan dat we er eigenlijk voor moeten zorgen dat het dossier in België kan worden berecht. Dat geeft ons de meeste garanties op een behoorlijke behandeling van het dossier, ook ten aanzien van de slachtoffers.

Als dit door het arrest van de KI en door de uitspraak in cassatie onmogelijk wordt gemaakt, moeten de Belgische autoriteiten volgens mij met de meeste aandrang tussenbeide komen bij het Rwanda-tribunaal om er op zijn minst voor te zorgen dat dit dossier op een behoorlijke manier kan worden behandeld. Het lijkt mij noodzakelijk dat hiervoor dringende gesprekken worden georganiseerd met de procureur, mevrouw Carla del Ponte. Laatstgenoemde kan dan misschien beweren dat hier 18 genocidairs rondlopen maar zij moet er dan wel voor zorgen dat degenen die elders in de wereld rondlopen ook worden berecht.

Gelet op de evolutie in de rechtspraak en de houding van het Rwanda-tribunaal maak ik mij toch grote zorgen over dit dossier.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 Question de M. Philippe Seghin au ministre de la Justice sur "l'utilisation par un parti politique de l'adresse postale du palais de Justice" (n° 7142)

06 Vraag van de heer Philippe Seghin aan de minister van Justitie over "het gebruik van het postadres van het Justitiepaleis door een politieke partij" (nr. 7142)

06.01 Philippe Seghin (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, lorsqu'un parti politique distribue un tract invitant les citoyens à demander gratuitement le journal de ce parti ou en devenir membre, lui est-il possible d'utiliser l'adresse postale du palais de justice, en l'occurrence, B.P. 2, Palais de Justice, 1000 Bruxelles?

A mon sens, le palais de justice doit donner aux citoyens l'image de l'indépendance et l'impartialité requises pour tout magistrat. Cette caractéristique intrinsèquement liée à la justice me semble fortement compromise à partir du moment où l'on permet à un parti politique de s'approprier la boîte aux lettres du palais de justice.

Cette situation devient encore plus critique lorsque le parti en question défend une idéologie que je qualifie d'extrémiste et de non

06.01 Philippe Seghin (MR): Mag een politieke partij het postadres van het Justitiepaleis in Brussel gebruiken om burgers te vragen haar blad te ontvangen of lid te worden?

Het gerecht moet de burgers een beeld geven van onpartijdigheid, wat men trouwens verwacht van elke magistraat. De situatie wordt nog hachelijker wanneer de partij in kwestie, het Front National de Belgique (FNB), een extremistische

démocratique puisqu'en l'occurrence, ce tract, distribué dans mon arrondissement – Charleroi – est signé FNB (Front Nouveau de Belgique).

Afin d'éclaircir cette situation, je voudrais, monsieur le ministre, vous poser quatre questions précises.

1. Avez-vous connaissance de cette pratique?
2. Qu'en pensez-vous?
3. Qui peut utiliser l'adresse postale du palais de justice et dans quelles conditions?
4. Pouvez-vous exercer un recours contre l'éditeur responsable ou contre le président de ce parti?

Je vous remercie déjà de vos réponses à ces quatre questions.

06.02 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, monsieur Seghin, à vos quatre questions, je donnerai quatre réponses.

1. La Poste loue une partie du palais de justice de Bruxelles à la régie des bâtiments qui, comme vous le savez, est de la compétence de mon collègue Daems. Chaque association peut y ouvrir une boîte postale. Cela ne relève donc pas de la compétence du ministre de la Justice.

2. J'émet des réserves lorsqu'il s'agit d'envois postaux dont le contenu est de nature extrémiste – cela va de soi – et, dans ce cas, le règlement de La Poste est d'application. Et les autorités peuvent alors intervenir.

3. Je dois avant tout faire observer qu'il ne s'agit pas ici de la boîte postale du palais de justice. Je dois donc vous renvoyer au ministre Daems qui a La Poste dans ses attributions.

4. Si certaines lois sont enfreintes, il appartient au parquet d'intervenir. Il n'y a, pour l'instant, pas de dossier ouvert à ce sujet. Mais je n'ai pas manqué d'avertir le parquet de l'existence de la problématique soulevée par votre question.

06.03 Philippe Seghin (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, je vous remercie pour ces précisions.

Je devrai donc interroger également le ministre Daems, dès lors que La Poste loue certaines pièces du palais de justice à la régie des bâtiments.

Quoi qu'il en soit, je puis difficilement accepter ce genre de pratique.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

07 **Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de cumul van federaal magistraat bij het federaal parket en Belgische vertegenwoordiger bij Eurojust" (nr. 7137)**

07 **Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le cumul entre la fonction de magistrat fédéral auprès du parquet fédéral et de représentant de la Belgique auprès d'Eurojust" (n° 7137)**

07.01 Tony Van Parys (CD&V): De federale procureur en de federale magistraat bij het federaal parket zijn benoemd en zullen op 21 mei 2002 in dienst treden. Deze datum komt zeer dichtbij en er rijst een

ideologie verdedigt.

Hebt u weet van deze praktijk?

Wat denkt u ervan?

Wie mag het postadres van het Justitiepaleis gebruiken en op welke voorwaarden?

Kunt u iets ondernemen tegen de verantwoordelijke uitgever of de voorzitter van die partij?

06.02 Minister Marc Verwilghen: De Post huurt bij de Regie van de Gebouwen een deel van het Justitiepaleis in Brussel. Elke burger of vereniging kan daar een postbus openen. Dat valt niet onder mijn bevoegdheid.

Ik heb mijn bedenkingen bij poststukken met een extremistische inhoud. In dat geval geldt het reglement van De Post. Het betreft hier niet de postbus van het Justitiepaleis en De Post valt onder de bevoegdheid van minister Daems.

Als er in dit kader wetten worden geschonden, moet het parket optreden. Op dit moment is er op dit vlak geen enkel dossier aanhangig, maar ik zal dat nog aan het parket vragen.

06.03 Philippe Seghin (MR): Ik zal de vraag aan minister Daems stellen.

Toch kan ik dit soort van praktijken moeilijk aanvaarden.

07.01 Tony Van Parys (CD&V): Je me pose des questions en ce qui concerne le cumul des fonctions de

concreet probleem. Kan aan een federaal magistraat bij het federaal parket opdracht worden gegeven een verbindingsfunctie te vervullen in het voorlopig justitieel samenwerkingsteam Eurojust? U weet dat op dit ogenblik een van onze nationale magistraten is aangesteld in de voorlopige functie bij Eurojust. Is de functie bij Eurojust en die van federaal magistraat cumuleerbaar? Tegelijkertijd rijst de vraag in het licht van de definitieve situatie, als Eurojust een feit zal zijn. Kan dan een federaal magistraat van het federale parket opdracht worden gegeven het ambt van Belgisch vertegenwoordiger bij Eurojust te vervullen? Indien iemand van de magistraten van het federaal parket de plaats bij Eurojust aanvaardt, wat is daarvan dan het gevolg? Kan de vertegenwoordiger bij Eurojust dan federaal magistraat bij het federaal parket blijven? Dit zijn de vragen die ik wilde stellen nu 21 mei 2002 met rasse schreden nadert.

07.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, de eerste vraag van de heer Van Parys is die naar de mogelijkheid voor een federaal magistraat bij het federale parket om een opdracht te vervullen in een verbindingsfunctie bij het voorlopige justitiële orgaan Eurojust. Dit is een vraag zonder voorwerp geworden, want het voorlopig samenwerkingsteam Eurojust bestaat niet meer.

Ik kom tot de tweede vraag. Artikel 259 sexies in fine van het Gerechtelijk Wetboek sluit het cumuleren van het ambt van federaal magistraat en het optreden als vertegenwoordiger van Eurojust uit. De ratio legis daarvan bestaat erin dat wij moeten vermijden dat het federale parket, met een beperkte personeelsbezetting, zou worden aangetast.

Ten derde, conform artikel 259 sexies laatste lid van het Gerechtelijk Wetboek neemt het bijzonder mandaat van de federale magistraat die een dergelijke opdracht aanvaardt, een einde. Het leidt bijgevolg tot het bekendmaken van de vacature van federaal magistraat in het Belgisch Staatsblad. Dat is de consequentie daarvan. Cumulatie is uitgesloten.

07.03 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit antwoord verwondert mij een beetje. Ik heb waarschijnlijk niet alles gevolgd, maar u zegt dat het voorlopig justitieel samenwerkingsteam Eurojust niet meer bestaat. Mag ik weten sinds wanneer, waarom en hoe?

07.04 Minister **Marc Verwilghen**: Dat is een beslissing geweest van de JAI, dus de raad van Justitie en Binnenlandse Zaken, van 6 en 7 december 2001. Toen is uitdrukkelijk gezegd dat men tegen maart overstapte naar Eurojust. Dat wil zeggen dat er een voorlopige waarneming is, want taak en plaats zijn nog niet ingevuld. Pro-Eurojust zoals wij dat hebben gekend en zoals het werd opgericht onder het Zweedse voorzitterschap, bestaat niet meer. Dat is een beslissing van de raad van Justitie en Binnenlandse Zaken van 6 en 7 december 2001.

07.05 **Tony Van Parys** (CD&V): Dan is er op dit ogenblik ook geen Belgisch afgevaardigde?

07.06 Minister **Marc Verwilghen**: Toch wel. Alle afgevaardigden van de landen, behoudens van degene die wel een definitieve aanduiding hebben gedaan, zijn voorlopig.

07.07 **Tony Van Parys** (CD&V): Maar die hebben geen werk meer?

magistrat auprès du parquet fédéral et de représentant de la Belgique auprès d'Eurojust. Un magistrat fédéral du parquet fédéral peut-il être chargé d'une fonction de liaison au sein de l'équipe provisoire de coopération judiciaire Eurojust? Un de nos magistrats nationaux a été désigné à une telle fonction. Les deux fonctions exercées par l'intéressé sont-elles compatibles? Quelles conséquences l'acceptation d'une telle mission par un magistrat fédéral du parquet fédéral a-t-elle?

07.02 **Marc Verwilghen**, ministre: L'équipe provisoire de coopération judiciaire Eurojust n'existe plus.

Le cumul de la fonction de magistrat fédéral et de représentant d'Eurojust est interdit par la loi, et ce, pour éviter que le parquet fédéral, doté de cadres limités, soit privé de ses effectifs.

Si un magistrat fédéral accepte une telle mission, sa fonction prend fin. L'emploi vacant de magistrat fédéral est ensuite publié au *Moniteur belge*.

07.03 **Tony Van Parys** (CD&V): La réponse du ministre m'étonne. Le ministre affirme que l'équipe provisoire de coopération judiciaire n'existe plus. Pour quelles raisons et quand cette décision a-t-elle été prise?

07.04 **Marc Verwilghen**, ministre: Cette décision a été prise lors du Conseil de la Justice et des Affaires intérieures (JAI) des 6 et 7 décembre. Les pays qui y avaient provisoirement adhéré, comme la Belgique, restent membres.

07.08 Minister **Marc Verwilghen**: Toch wel. Eurojust is gecreëerd en zet de taken van Pro-Eurojust verder. Pro-Eurojust als zodanig bestaat echter niet meer.

07.09 **Tony Van Parys** (CD&V): Concreet betekent dit dan dat de nationale magistraat die op dit ogenblik de Belgische vertegenwoordiging bij Eurojust waarneemt, in de mate dat op 21 mei 2002 het federaal parket van kracht wordt, een keuze moet maken.

07.09 **Tony Van Parys** (CD&V): Il y a donc bien un magistrat national qui représente la Belgique auprès d'Eurojust. Ceci signifie que, lorsque le parquet fédéral entrera en vigueur en mai, il faudra opérer un nouveau choix, en fonction de l'option prise par le magistrat fédéral.

07.10 Minister **Marc Verwilghen**: Juist.

07.10 **Marc Verwilghen**, ministre: C'est exact.

07.11 **Tony Van Parys** (CD&V): Dan moet er dus een nieuwe vertegenwoordiger worden aangeduid.

07.12 Minister **Marc Verwilghen**: Dat hangt af van de keuze die wordt gemaakt.

07.13 **Tony Van Parys** (CD&V): Als de nationale magistraat kiest voor Eurojust, dan is dat evident. Dan moeten wij opletten dat de continuïteit bij Eurojust gewaarborgd kan worden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 **Samengevoegde vragen van**

- de heer **Bart Laeremans** aan de minister van Justitie over "het dossier Mombaerts" (nr. 7159)
- de heer **Josy Arens** aan de minister van Justitie over "het standpunt van de minister naar aanleiding van het vonnis van 3 mei 2002 van de jeugdrechtbank te Brussel" (nr. 7165)
- de heer **Karel Van Hoorebeke** aan de minister van Justitie over "de zaak-Mombaerts" (nr. 7166)

08 **Questions jointes de**

- **M. Bart Laeremans** au ministre de la Justice sur "le dossier Mombaerts" (n° 7159)
- **M. Josy Arens** au ministre de la Justice sur "la prise de position du ministre à la suite du jugement du vendredi 3 mai 2002 du tribunal de la jeunesse de Bruxelles" (n° 7165)
- **M. Karel Van Hoorebeke** au ministre de la Justice sur "l'affaire Mombaerts" (n° 7166)

08.01 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, toen ik vrijdag in de late namiddag, via de radio, de uitspraak hoorde in de zaak-Mombaerts, was ik verontwaardigd, maar tevens niet verrast, integendeel.

08.01 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): L'arrêt rendu dans l'affaire Mombaerts m'a indigné mais pas surpris. En effet, le tribunal de la jeunesse de Bruxelles mène depuis des années déjà une politique laxiste.

Wie de zaken voor de Brusselse jeugdrechtbank een beetje volgt weet dat daar al jaren een lakse politiek wordt gevoerd, dat er milde straffen worden uitgedeeld, dat er steeds een erg begripvolle houding wordt aangenomen ten aanzien van jonge criminelen en dat de zaken vaak bewust worden uitgesteld in de hoop dat zij uiteindelijk niet meer voor de rechtbank verschijnen.

La réaction du ministre et, en particulier, son intention de faire usage de son droit d'injonction, m'a en revanche étonné. Cette réaction est diamétralement opposée à l'attitude adoptée par la Justice jusqu'à présent: lorsque le jeune auteur des faits a été libéré après sept mois, personne n'a réagi; la famille de la victime n'en a pas été

In dat verband pleegde ik aanvankelijk overleg met enkele leden van onze partij. Eerst wou ik niet reageren omdat deze feiten zo ernstig zijn dat zij voor zich spreken en voldoende duidelijk zijn voor de bevolking. Ik veranderde evenwel van mening na uw verbazingwekkende reactie, mijnheer de minister, waarbij u meedeelde eventueel van uw iniunctierecht te zullen gebruikmaken. Immers, dat staat haaks op

hetgeen het departement van Justitie tot op heden heeft gedaan of heeft nagelaten te doen.

De jonge dader, de jonge doder, werd zeven maanden na de feiten reeds in vrijheid gesteld en toen achtte men het niet nodig daarop te reageren. Ik ben niet de enige die daarop wijst. In De Standaard van gisteren of van vandaag – dat weet ik niet meer precies; ik las het op internet – zei een advocate dat wat nu gebeurt vijgen na Pasen zijn en dat men destijds had moeten reageren. Dat gebeurde echter niet. Bovendien werd de familie niet tijdig verwittigd. Uit wat ik meen te hebben begrepen, moest de familie destijds via de televisie vernemen dat de dader werd vrijgelaten.

Voorts is het eigenaardig dat deze zaak, een moordzaak waarin de daders snel werden gevonden, drie en een half jaar op zich liet wachten. Ook om die reden is uw reactie bijzonder vreemd, mijnheer de minister.

Uw reactie is ook in tegenspraak met de gangbare manier van werken in de Brusselse jeugdrechtbank. Daarnet verwees ik al naar de lakse manier van werken van de Brusselse jeugdrechtbank. Niemand minder dan pater Leman kloeg dat ooit aan, daarbij de vraag stellend of men wel wist hoeveel keer een jonge crimineel een handtas mag stelen alvorens uiteindelijk voor de rechter te verschijnen, alvorens het parket het aangewezen vindt om een vordering in te stellen. Welnu, het antwoord is: zeven keer. Zelfs voor de rechtbank in actie komt doet het parket al het mogelijk om te verhinderen dat iemand zou kunnen worden veroordeeld.

Uw houding is ook in belangrijke mate in tegenspraak met bijvoorbeeld het gecorrigeerde veiligheidsplan. Ik heb het hier niet over het veiligheidsplan waarmee u naar de kiezer trok, maar over het veiligheidsplan dat uiteindelijk tot stand kwam in de laatste fase, dus de versie die door deze Kamer werd goedgekeurd, waarin wordt bepaald dat opsluiting het ultimum remedium is.

Een eerste aspect luidt dat enkel de strikte noodzaak van beveiliging van de maatschappij een tijdelijke neutralisering verantwoordt die, gelet op de leeftijd van de delinquent, zo snel mogelijk dient omgebogen te worden.

Een tweede aspect is dat het proportionaliteitsbeginsel niet strak zal kunnen worden aangehouden.

Ten derde staat het jeugdstrafrecht – volgens de bepalingen van dit veiligheidsplan – helemaal in de herstelrechtelijke dimensie; dat is de doorslaggevende factor en al het overige is minder essentieel.

Welnu, het vonnis dat terzake werd uitgesproken is voor een stuk de illustratie van een dergelijk laks beleid. Dit kenmerkt niet alleen de jeugdrechtbank, maar ook de politiek van deze regering.

Om die redenen, mijnheer de minister, beschouw ik uw houding als merkwaardig.

Ze is ook in tegenspraak met de houding die de regering in het dossier Everberg heeft ingenomen. Ik wil u erop attent maken dat 13-jarige doders niet in aanmerking komen voor opsluiting in het kader van de voorlopige hechtenis, wellicht ook niet bij een definitief jeugdsanctierecht, als dat er al zou komen. Ook dan heeft de minister mij ontgoocheld.

informée mais a dû apprendre cette libération par la télévision; en outre, cette affaire d'homicide, dont les auteurs ont rapidement été interpellés, a entraîné plus de trois ans.

Ceci est curieux et contraire à la manière normale d'agir. L'arrêt illustre l'attitude laxiste des juges de la jeunesse, laquelle a même été dénoncée par le père Leman, et des responsables politiques. La réaction du ministre est également en opposition avec la dernière version de son plan de sécurité qui a été adopté par la Chambre. L'enfermement y est considéré comme le remède ultime et la dimension de la justice réparatrice occupe une position centrale dans le droit sanctionnel de la jeunesse.

L'intervention du ministre dans cette affaire est inspirée par des motivations politiques. En raison du grand intérêt que portent les médias à cette affaire, il veut montrer combien tout cela est pris au sérieux.

Le ministre a-t-il depuis lors adopté un point de vue concret? Le ministère public interjettera-t-il appel? Comment le ministre explique-t-il que l'instigateur des faits s'en tire même sans la moindre réprimande alors qu'il s'agissait pourtant d'une forme de criminalité de bande?

Comment se fait-il que la famille n'ait pas été informée de la libération du jeune auteur des faits en 1999? Pourquoi le traitement du dossier a-t-il pris autant de temps? S'agit-il en l'occurrence d'une politique délibérée du parquet, lequel préférerait suivre l'auteur pendant quelques années afin de pouvoir lui imposer la sanction la plus adéquate? N'est-il pas préférable que les victimes sachent rapidement à quoi s'en tenir et d'envoyer un signal énergique aux autres auteurs de faits délictueux? De quelle manière les parquets seront-ils tenus à l'avenir d'accélérer la procédure judiciaire?

Quelles conclusions le ministre tire-t-il de cette affaire en ce qui

De reden waarom hij nu is opgetreden, is volgens mij vooral ingegeven door de grote mediabelangstelling voor de zaak. Men wil de verontwaardiging kanaliseren en tonen hoe bekommerd men wel is. Op die manier hoopt men voortgang te krijgen in het slabakkende dossier van het jeugdsanctierecht. Het optreden is dus vooral politiek geïnspireerd, te meer daar uit de verklaring van de minister blijkt dat eerste minister Verhofstadt zelf hierbij is betrokken.

Ik kom tot mijn vragen, mijnheer de minister.

Mijn eerste vraag is al voor een deel beantwoord. Hebt u al een concreet standpunt ingenomen? Werd reeds meegedeeld of het openbaar ministerie beroep zal aantekenen? Dat is inmiddels gebeurd.

Hoe verklaart de minister dat de aanstoker zelf, zonder enige berisping – het gaat toch om bendecriminaliteit – werd vrijgesproken? Hoe verklaart de minister dat de familie van het slachtoffer helemaal niet op de hoogte werd gebracht van de vrijlating van de jonge dader in 1999? Kan de minister verduidelijken waarom de afwikkeling van dit eenvoudig dossier – waarbij slachtoffer en daders onmiddellijk bekend waren – zolang op zich laat wachten? Gaat het hier niet om een bewust beleid van het parket waarbij de dader eerst enkele jaren wordt gevolgd om na te gaan welke sanctie het meest geschikt is? Keurt de minister deze werkwijze goed? Is het niet veel beter snel duidelijkheid te geven ten aanzien van de slachtoffers en ook ten aanzien van andere criminelen die daardoor een duidelijk signaal krijgen? Op welke wijze zullen de parketten in de toekomst worden verplicht de vervolgingsprocedure te versnellen? Welke conclusies trekt de minister uit de zaak-Mombaerts in verband met het jeugdsanctierecht? Is het niet noodzakelijk dat bij bepaalde zwaardere vergrijpen minimumsancties worden opgelegd? Ook als we nu naar het jeugdsanctierecht kijken, lezen we dat de jeugdrechter sancties kan nemen wanneer de als misdrijf omschreven feiten in het volwassen sanctierecht een bepaalde grens overschrijden, maar er is geen enkele verplichting. In tegenstelling tot het strafrecht voor volwassenen, is het niet noodzakelijk dat minderjarigen een detentiestraf kunnen opgelegd krijgen en bijgevolg ook in voorlopige hechtenis kunnen worden genomen.

Men schuift hier alle verantwoordelijkheid in de schoenen van de jonge doden en men pleit de ouders volledig vrij. Dat is een heel merkwaardige zaak. U weet ook dat het slachtofferfonds in deze zaak maar ten dele kan tussenbeide komen. De vergoedingen zijn immers geplafonneerd. Hoe kunt u ervoor zorgen dat in dergelijke dossiers wel degelijk tot een integrale schadevergoeding wordt overgegaan? In welke zin kan de wet op dit vlak worden geredigeerd?

08.02 Josy Arens (PSC): Monsieur le président, monsieur le ministre, la presse de notre pays s'est fait l'écho de vos récentes déclarations relatives au jugement prononcé par le tribunal de la jeunesse de Bruxelles dans l'affaire Patrick Mombaerts. Ces déclarations ne manquent pas de détoner, voire de choquer, tant elles portent atteinte à des principes fondamentaux de notre démocratie: la séparation des pouvoirs.

J'ai également lu les communiqués de l'ASM (Association des syndicats des magistrats) estimant inadmissible qu'un ministre de la justice fasse connaître son opinion personnelle sur un jugement, dont il ignore même les premiers éléments de l'enquête, tout comme il est inadmissible de profiter, avec une telle démagogie, d'une affaire douloureuse pour tenter de faire passer, à mon avis, un projet qui, manifestement, ne rencontre pas le consensus au sein de la majorité.

concerne le droit sanctionnel de la jeunesse? N'est-il pas nécessaire que le juge de la jeunesse impose une sanction minimale obligatoire pour certains délits plus graves? N'est-il pas nécessaire de pouvoir également imposer une peine privative de liberté à des jeunes de moins de quatorze ans et de les placer en détention préventive au lieu de décréter uniquement une mesure éducative?

Comment s'assurer du fait que les victimes seront complètement indemnisées? Les parents de l'auteur des faits ont, en effet, été disculpés et le Fonds d'aide aux victimes n'intervient que jusqu'à concurrence d'un plafond déterminé. Le ministre modifiera-t-il la loi?

08.02 Josy Arens (PSC): Met uw stellingname in de zaak-Mombaerts schendt u het grondbeginsel van de scheiding der machten. De magistraten verklaren geschokt te zijn door uw demagogische uitspraken.

Wij stellen vast dat er binnen de meerderheid geen consensus is over uw ontwerp betreffende de jeugdrechters en dat u op schaamteloze wijze een welbepaald dossier aangrijpt om desondanks te trachten uw ontwerp

Depuis le début de la législature, monsieur le ministre, vous nous annoncez le dépôt de votre projet de loi en matière de protection de la jeunesse. A de nombreuses reprises, en cette commission et dans les rangs de l'opposition, il vous a été demandé de permettre le débat. De toute évidence, votre projet ne rencontre ni le consensus de la majorité ni le soutien des personnes qui oeuvrent quotidiennement sur le terrain de l'aide à la jeunesse et rencontrent tous les jours des situations très complexes.

Sourd à l'égard de toutes les demandes qui vous sont adressées d'ouvrir un débat démocratique sur le sujet – je vise ici aussi la commission, où des votes sont intervenus, je le reconnais – vous profitez alors honteusement d'un cas particulier pour tenter de faire passer votre propre vision politique et imposer un projet que même vos partenaires de la majorité désavouent. Et vous profitez de cette même occasion pour discréditer la justice, critiquer les magistrats francophones et assurer votre publicité personnelle.

door te drukken en om de Franstalige jeugdrechters te bekritiseren.

08.03 Marc Verwilghen, ministre: Où aurais-je tenu de tels propos?

08.02 Minister **Marc Verwilghen**: Waar zou ik dat verklaard hebben?

08.04 Josy Arens (PSC): Monsieur le ministre, je souhaiterais connaître vos intentions en matière de protection de la jeunesse. Comptez-vous modifier votre avant-projet en fonction des réactions qu'elle a déjà suscitées? Etes-vous ouvert à un large débat démocratique sur ce sujet? Disposerons-nous, enfin, de la possibilité d'amender un texte du gouvernement? Comptez-vous utiliser les travaux réalisés avant votre arrivée dans le département pour faire évoluer cette politique?

08.04 **Joseph Arens** (PSC): Quand disposerons-nous, enfin, de la possibilité d'amender votre projet?

Vous évoquez une "différence de sensibilité entre magistrats néerlandophones et magistrats francophones". Seriez-vous d'avis qu'il faudrait régionaliser, communautariser la Justice?

Quant à vos propos relatifs à la différence de sensibilité entre les magistrats néerlandophones et francophones, faut-il y voir une volonté de votre part de communautariser ou de régionaliser la justice?

08.05 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vooreerst wil ik beklemtonen dat ik dit debat betreur. Mijnheer de minister, u hebt het debat zelf op gang getrokken. Het is betreurenswaardig dat we steeds weer moeten vaststellen dat specifieke gevallen inzake het strafrecht in de media worden gebracht en in het Parlement het voorwerp van debat worden.

08.05 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Je regrette qu'il soit aussi largement question dans les médias de certaines affaires pénales et que celles-ci soient évoquées de cette façon au cours d'un débat parlementaire. Les objectifs poursuivis par le tribunal de la jeunesse consistent tant à sanctionner qu'à réintégrer le jeune dans la société. L'utilisation de termes comme "l'assassin, âgé de 13 ans" au sein de cette commission va à l'encontre des principes fondamentaux du droit.

Ik heb steeds geleerd dat het strafrecht en inzonderheid het jeugdrecht enerzijds wel een bestraffing moeten inhouden maar anderzijds ook alle mogelijkheden moeten bieden op een reïntegratie in de maatschappij. Dat geldt zeker voor jongeren. Het fenomeen van zwaardere criminaliteit bij de jongeren, waarvoor een passende bestraffing moet worden uitgewerkt, mag ons, mijns inziens, echter niet doen afwijken van de essentiële rechtsbeginselen die ik op de universiteit heb geleerd en niet gewijzigd zijn. Dat wij het in de commissie over een specifiek geval moeten hebben zonder het dossier te kennen, is absoluut strijdig met al de rechtsbeginselen die we terzake geleerd hebben en die we, mijns inziens, moeten blijven hanteren, wat ik in ieder geval zeker zal blijven doen. Men spreekt hier over een dertienjarige moordenaar. Moord houdt voorbedachtheid in. Ik ga ervan uit dat de feiten het gevolg zijn van een samenloop van omstandigheden.

Le ministre a lui-même lancé le débat en réagissant de la sorte. Dans l'intervalle, le ministère public a décidé d'aller en appel.

08.06 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Ik heb het woord "doder" gebruikt.

08.07 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer Laeremans, u hebt de woorden moordenaar en doder gebruikt. Misschien houden die voor u geen nuances in. Voor mij zijn die essentieel verschillend.

Mijnheer de minister, met uw reacties hebt u zelf het debat op gang gebracht. U zult zeggen dat het probleem opgelost is. Het openbaar ministerie heeft beroep ingesteld. Uw optreden en de manier waarop de zaak in de pers werd gebracht, roepen echter enkele principiële vragen op. Zonder specifiek op de zaak in te gaan, wens ik u een aantal vragen te stellen. Waarom vond u het nuttig gebruik te maken van uw positief injunctierecht, een bestaand middel dat alleen in zeer uitzonderlijke omstandigheden mag worden aangewend, zeker in jeugdzaken?

U hebt het debat aangezwengeld. Is het correct dat u hiertoe het initiatief zou nemen zonder voorafgaandelijk grondig kennis te hebben genomen van het dossier? Hebt u het dossier eerst opgevraagd en zou u daarna beslissen? Waarom vermelden de media dat u gebruik zou maken van uw positief injunctierecht?

Is het correct dat u dat initiatief genomen hebt na overleg met de eerste minister? Wie heeft het initiatief voor het overleg genomen? Hebt u het initiatief genomen? Of heeft de eerste minister om allerlei redenen hem eigen, met u contact genomen om u ervan te overtuigen op te treden en uw spierballen te laten rollen, omdat de publieke opinie dat wilt en om te laten zien dat u als minister kan handelen wanneer de problematiek gevoelig ligt bij de publieke opinie?

Op het ogenblik heb ik geen aanwijzingen dat de procedure niet correct is verlopen.

Voor zover ik het huidige jeugdrecht ken, is dat niet gebruikelijk.

08.08 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer Van Hoorebeke, u verwijt mij dat ik het dossier niet gezien heb. U trekt nu echter een conclusie uit iets dat u ook niet gezien hebt.

08.09 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister, ik zeg dat er mijn inziens niets verkeerd is gegaan. Het feit dat de procedure in jeugdrecht lang duurt, betekent niet dat er iets verkeerd is gegaan. Het is juist eigen aan de jeugdprocedure dat de jongere wordt begeleid en dat pas na een lange periode een bestraffing of maatregel wordt opgelegd.

Mijnheer de minister, is er een onderzoek ingesteld naar het feit dat bepaalde onregelmatigheden zouden hebben plaatsgevonden?

Is uw reactie geen blamage voor de betrokken jeugdrechter en voor de magistratuur in het algemeen? Wij hebben uiteindelijk toch het hoofd van de jeugdrechters en de jeugdadvocaten gehoord. Zij beschouwen uw reactie als een blamage ten aanzien van zowel de jeugdmagistraten als de jeugdadvocaten. Wij hebben ervoor geijverd dat zij er zijn, maar zij doen hun werk blijkbaar niet goed.

Mijn vijfde vraag heeft collega Arens al aangebracht. Hebt u die verkondiging aan de publieke opinie niet als een stoere minister van Justitie gebracht om de aandacht af te wenden van uw eigen falen in verband met het jeugdsanctierecht dat u zou willen invoeren? Op uw kabinet hebt u een medewerker die deze materie zeer goed kent. Op basis van zijn bevindingen hebt u een wetsontwerp aangekondigd dat werd uitgewerkt en dat wellicht zal voldoen aan de belangrijkste eisen van het nieuw jeugdsanctierecht. Vandaar moeten wij echter lezen dat

08.07 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Pour quelle raison le ministre de la Justice avait-il l'intention d'utiliser son droit d'injonction positive? Il s'agit en effet d'une procédure exceptionnelle, et ce, certainement dans des dossiers de mineurs. Avait-il l'intention de procéder de la sorte sans prendre connaissance du dossier de manière approfondie? Le ministre a-t-il pris sa décision en concertation avec le premier ministre? Qui a pris l'initiative d'organiser une concertation?

La procédure dans des affaires de mineurs prend généralement beaucoup de temps dans la mesure où l'on se penche particulièrement sur l'accompagnement du jeune. Le ministre a-t-il l'intention de mener une enquête visant à établir d'éventuelles irrégularités? Cela ne constitue-t-il pas un blâme pour le juge de la jeunesse et pour les magistrats de la jeunesse en général?

08.09 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): L'intervention du ministre a-t-elle pour objectif de détourner notre attention de son propre échec en ce qui concerne l'introduction du droit sanctionnel de la jeunesse? L'avant-projet du ministre est prêt mais le PS élaborerait actuellement une solution de rechange, probablement édulcorée.

de Parti Socialiste aan een alternatief werkt, waarschijnlijk een afzwakking of iets anders. Welnu, het feit dat u dit zo in de media hebt gebracht, is misschien ook een afwending van uw eigen falen. U zegt daarmee dat u er na zoveel maanden nog steeds niet in geslaagd bent om een voldragen ontwerp in de Kamer in te dienen.

08.10 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Laeremans, collega Van Hoorebeke en collega Arens, ten eerste zou ik het volgende willen zeggen. Ik heb vastgesteld dat gisterenochtend de procureur des Konings te Brussel hoger beroep heeft aangetekend tegen twee genomen beslissingen in die zaak. Volgens het openbaar ministerie is dat gebeurd omdat het openbaar ministerie zich niet kon neerleggen bij de uitspraken en beslissingen genomen door de jeugdrechter, omdat die beslissingen afweken van de vordering die door het openbaar ministerie was ingesteld. Ik heb mijn injunctierecht dus niet hoeven toe te passen. Ik heb overigens ook niet gezegd dat ik mijn injunctierecht zou toepassen, maar wel dat ik het dossier opvroeg. Aan de hand van de elementen van het dossier zou ik een beslissing nemen, waarbij de toepassing van het injunctierecht, dat de Grondwet toelaat, een mogelijke toepassing was. Indien ik van dat recht gebruik gemaakt zou hebben – ik spreek duidelijk in de voorwaardelijke zin – dan is dat geenszins als een blaam te aanzien tegenover de jeugdrechter die de beslissing genomen heeft. Als wij aanvaarden dat wij leven in een rechtsstaat, dan weet u dat het instellen van een hoger beroep of zelfs van een voorziening in Cassatie niets meer is dan het beginsel van een democratisch rechtsbestel, namelijk dat een beslissing een tweede toetsing kan doorstaan en zelfs een derde principetoetsing als het gaat om een voorziening in Cassatie.

Over het overleg met de eerste minister, waarvan collega Van Hoorebeke gewag maakt in zijn vraag, wil ik op het volgende wijzen. Vrijdagnamiddag, nadat de beslissing van de jeugdrechter in de media grote belangstelling kreeg, werd ik gecontacteerd door de eerste minister, die mij om bijzonderheden vroeg over het vonnis en de feiten die daartoe aanleiding hebben gegeven.

Dat heeft niet belet dat de beslissing mijn beslissing is. De media heeft over de zaak talrijke vragen gesteld. Door in mijn antwoorden de link te leggen tussen de beperkte mogelijkheden waarover jeugdmagistraten vandaag beschikken en de mogelijkheden die door het voorontwerp tot hervorming van het jeugdrecht worden geboden, heb ik eigenlijk niets anders beoogd dan te wijzen op de noodzaak van een dringende hervorming van het jeugdrecht. Het jeugdrecht van 1965 is immers ontstaan in een totaal andere maatschappelijke context dan de huidige.

Over de invrijheidstelling van andere personen die in de zaak betrokken zijn, kan ik geen bijzonderheden meedelen. Het is aan de rechter om al dan niet een invrijheidstelling toe te staan en te motiveren.

Het inlichten van de familieleden van het slachtoffer van de invrijheidstelling van de minderjarige daders moest gebeuren volgens de bepalingen van de ministeriële richtlijn van 15 september 1997 inzake het onthaal van slachtoffers. De Everberg-wet voorziet trouwens ook in de informatie aan de slachtoffers. Volgens mijn informatie van de parketten is dat wel gebeurd.

Over de duur van de procedure in de zaak-Mombaerts, maar in het algemeen in de dossiers inzake jeugdrecht, wil ik het volgende meedelen. Het is de jeugdrechter die gedurende de voorbereidende fase het dossier beheert, ook inzake het tijdsschema. Tijdens die voorbereidende rechtspleiding lopen er navorsingen. Dat is in het

08.10 **Marc Verwilghen**, ministre: Le procureur a presque immédiatement interjeté appel contre la décision du juge de la jeunesse et je n'ai donc pas dû recourir à mon droit d'injonction. Je n'ai du reste jamais déclaré que j'allais user de ce droit, j'ai seulement demandé à consulter le dossier, en mentionnant la possibilité d'invoquer le droit d'injonction. Si j'avais fait usage de ce droit, cela n'aurait pas signifié un reproche à l'égard du juge de la jeunesse qui a prononcé le jugement. En effet, le fait d'interjeter appel ou de se pourvoir en cassation n'est rien d'autre que la confirmation du principe de droit selon lequel un verdict est toujours susceptible d'être soumis à une deuxième, voire une troisième instance.

Vendredi dernier, dans le courant de l'après-midi, après que le jugement du juge de la jeunesse a été rendu public, le premier ministre m'a contacté pour me demander des détails à propos de ce jugement. J'ai par conséquent décidé, de manière parfaitement autonome, de demander le dossier, dans l'optique d'un éventuel recours au droit d'injonction.

Les déclarations que j'ai faites à la suite du jugement n'avaient d'autre but que d'insister sur le caractère urgent de l'actualisation du droit de la protection de la jeunesse.

Je ne puis fournir de détails quant aux autres personnes impliquées dans ce dossier, c'est au juge de la jeunesse qu'il appartient de motiver la mise en liberté.

La directive ministérielle du 15 septembre 1997 dispose que la famille de la victime doit être informée de la libération de l'auteur mineur. La loi Everberg impose également d'informer les victimes et leurs familles. Dans l'affaire qui

desbetreffende dossier deels door observatie in gesloten instellingen gebeurd. Artikel 52bis van het wetboek van jeugdbescherming voorziet erin dat de voorlopige rechtspleging tot zes maanden is beperkt, behalve wanneer om redenen van openbare veiligheid de opname in gesloten instellingen na die zes maanden maandelijks moet worden verlengd, wat gedeeltelijk de soms lange termijn verklaart. Sommige jeugdrechters willen er ook voor zorgen dat het pedagogisch arsenaal van de jeugdbescherming reeds tijdens de voorbereidende fase zijn vruchten afwerpt, zodat het vonnis ten gronde de minderjarige weinig schade voor zijn toekomst toebrengt.

Mijnheer Laeremans, er is geen beleid van het parket. Dat is een gebruik van jeugdrechters. Het voorontwerp van antwoorden op delinquent gedrag van minderjarigen voorziet in de artikels 49 en 50 in een beperking van de voorbereidende rechtspleging tot maximaal zes maanden, te verlengen met twee maanden en eventueel nog eens zes maanden. Er wordt in het voorontwerp inzake een nieuw jeugdrecht niet alleen rekening gehouden met de op te voeden minderjarige daders van een misdrijf, maar op gelijke wijze met zijn slachtoffer en met de leefbaarheid van de maatschappij die door het misdrijf werd verstoord.

De aanpak voorziet niet alleen in sancties, maar in een brede waaier van mogelijkheden. Hier werden twee beginselen gehanteerd, die in het huidige jeugdbeschermingsrecht van 1965 enigszins zoek zijn. Dat is het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel. Die twee beginselen, samen met de verhoogde rechtswaarborgen – dat zijn de hoofdzakelijke kenmerken van het nieuw recht – en de opgenomen mogelijkheid in een gesloten instelling vanaf twaalf of veertien jaar, zoals in het voorontwerp staat vermeld, is het voorwerp van een politiek debat dat in de Kamer moeten kunnen worden gevoerd.

Wat de vergoeding van de slachtoffers en de nabestaanden betreft, zal de vergoeding gedeeltelijk door het fonds voor slachtoffers worden uitgekeerd, met de beperkingen waarin de wet voorziet, en deels via de burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering van de ouders en ook via herstelbemiddeling.

De vergoeding aan de slachtoffers en de nabestaanden zal deels door het fonds voor slachtoffers worden uitgekeerd, met de beperkingen die in de wet zijn voorzien, deels via de verzekering burgerlijke aansprakelijkheid van de ouders en ook via herstelbemiddeling.

Monsieur le président, j'en viens enfin aux questions qui ont été posées par M. Arens.

Monsieur Arens, j'ai lu très attentivement votre question. J'ai déjà répondu à la première partie et je ne me répéterai donc pas. Vous me demandez aussi, je vous cite: "le ministre confirme-t-il qu'il fera usage de son droit d'injonction positive?" J'ai répondu.

Vous me demandez aussi si je maintiens mes propos concernant l'attitude laxiste des juges francophones de la jeunesse. Je voudrais bien savoir où je me suis exprimé de telle façon. Ce sont des propos que je n'ai jamais tenus mais je vais vous dire où vous les avez trouvés. J'ai donc donné deux interviews: une très brève à la RTBF, télévision et radio en même temps. Une phrase a été utilisée et qui n'a rien à voir avec ces propos. Ma seconde interview a été accordée à une journaliste de "La Libre Belgique" et elle a repris texto mes propos. Mais, dans le même journal, j'ai lu un article signé "Ph. Law.", où on écrit: "Pour Marc Verwilghen, il s'agit d'une attitude laxiste des juges francophones de la jeunesse". Je n'ai jamais – je le répète – jamais utilisé ces mots. Je le soulane ici avec vigueur et ie m'interroae sur le

nous occupe, selon mes informations, cette procédure a été respectée.

C'est le juge de la jeunesse qui gère le dossier dans la procédure préparatoire, y compris en ce qui concerne les délais. Dans ce dossier, les enquêtes préparatoires étaient partiellement constituées d'observations dans une institution fermée. La loi limite la procédure préparatoire à six mois, sauf lorsque l'accueil dans une institution fermée est prolongé mensuellement au terme de ces six mois. Certains juges de la jeunesse entendent mettre pleinement à profit la procédure préparatoire, afin qu'après le jugement, les dommages soient limités pour le mineur. Il ne s'agit pas là d'une politique officielle du parquet mais plutôt d'une pratique courante des juges de la jeunesse.

L'avant-projet de loi relatif à la délinquance juvénile prévoit une limitation de la procédure préparatoire à un délai maximal de six mois, qui peut être prolongé de deux mois et éventuellement de six mois supplémentaires. La nouvelle approche ne se limite pas à des sanctions, elle met surtout l'accent sur les principes de proportionnalité et de subsidiarité et sur l'accroissement des garanties juridiques. La possibilité d'accueil dans une institution fermée à partir de soit douze, soit quatorze ans, pourra toujours faire l'objet d'un débat politique.

L'indemnisation de la victime ou de ses proches se fera par le biais de l'assurance responsabilité civile des parents et de la médiation en réparation.

Mijnheer Arens, ik zou willen dat u mij zegt waar en wanneer ik het over de "laksheid van de Franstalige jeugdrechters" heb gehad. Ik heb dat nooit gezegd. Ik heb eigenlijk twee interviews gegeven. Het ene aan de RTBF, die een zin uit de context heeft gerukt, en het andere aan het dagblad *La Libre Belgique*, dat mijn uitspraken correct heeft weergegeven.

but avoué d'une telle manoeuvre journalistique dans ce type de débat.

D'ailleurs, je voudrais également me référer à un article paru ce jour dans le journal "Le Soir" où on parle de la situation bruxelloise et des sensibilités qui peuvent exister. J'y cite l'exemple d'une affaire qui a eu un certain retentissement en Flandre: la chambre des mises en accusation de Gand, voici plus ou moins six semaines, a décidé qu'un auteur francophone devait être renvoyé devant les assises du Hainaut alors que certaines victimes étaient néerlandophones.

Dans l'affaire Mombaerts, ce qui est relaté dans la presse ne correspond pas non plus à ce que j'ai dit.

Concernant le débat, j'essaie depuis un bon bout de temps de faire passer au sein du gouvernement l'avant-projet établi par mes collaborateurs. Le 16 mai, le "kern" va se pencher sur ce texte et je n'en ai pas d'autre à soumettre en guise de deuxième approche. J'attends cette discussion avec beaucoup de sérénité. Par la suite, lorsque le gouvernement aura pris une décision, ce que je souhaite car il faut régler certaines choses relatives au droit de la jeunesse en général, j'espère que nous aurons un débat au sein de cette commission. Les points politiques qui doivent être tranchés le seront sans aucun doute grâce aux réflexions des parlementaires en commission de la Justice.

08.11 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ten eerste, u bent begonnen met te zeggen dat het naar aanleiding van de grote media-aandacht was dat u toch gereageerd hebt. U hebt ook een telefoontje gekregen van eerste minister Verhofstadt. Op dit vlak was mijn analyse in elk geval juist. Het is dus vooral ingegeven door de media-aandacht, hoewel het probleem bij de Brusselse jeugdrechtbank en zeker ook bij de Franstalige rechters in Brussel al veel langer bekend is. Collega Arens, ik meen dat dit mag en moet gezegd worden. Er zijn in het verleden op dit vlak te weinig signalen gegeven.

Ten tweede, u zegt dat u in het sanctierecht in een sneller optreden voorziet en eventueel in de mogelijkheid om jongeren vanaf 12 jaar vast te zetten. Dat is alleen nog theorie. Totnogtoe hebben wij begrepen dat de bestaande tekst betreffende het sanctierecht zelfs niet als een voorontwerp mag worden gezien. Er is totaal geen consensus in de regering. U staat op dit vlak nog nergens en u hebt nog helemaal niets bereikt. Integendeel, op een studiedag vorige vrijdag aan de VUB, waar de heer Maes zelf heeft gesproken, heb ik gehoord dat men bereid is om een en ander ernstig af te zwakken. Men heeft dat trouwens al gedaan in de Everberg-wet. Oorspronkelijk had men de voorlopige hechtenis vastgelegd vanaf 12 jaar, maar de Everberg-wet heeft dit tot 14 jaar terugschroefd. Mochten de feiten zich hebben voorgedaan na het tot stand komen van de Everberg-wet, dan had de betrokkene zelfs niet eens in Everberg kunnen worden opgesloten. Op dat vlak moet men dus zowel de Everberg-wet terugschroeven als in het eigenlijke jeugdsanctierecht blijven inschrijven dat jonge doders vanaf 12 jaar kunnen worden opgesloten. Ik meen dat dit toch het minimum is.

Bovendien blijf ik erbij dat het jeugdsanctierecht op heel wat punten veel te zwak is en een veel te ruime mogelijkheid biedt aan jeugdrechters om zeer lichte straffen uit te spreken. ook al omdat er een

In diezelfde krant heeft een commentator mij echter uitspraken toegedicht die ik nooit heb gedaan. Ik stel vast dat een journalist zich dergelijke praktijken veroorlooft en die situatie vergelijkt met het voorbeeld dat ik in een ander dagblad, namelijk *Le Soir*, had aangehaald met betrekking tot de doorverwijzing van een Franstalige naar het assisenhof van Henegouwen, terwijl sommige van zijn slachtoffers Vlamingen zijn. In de krant werd dat geval vergeleken met de zaak Mombaerts!

Wat het debat ten gronde betreft: ja, ik heb getracht mijn voorontwerp van wet er door te drukken. Ik beschik over een tekst voor dat debat dat op 16 mei zal plaatsvinden en ik heb geen weet van andere teksten.

Pas nadien zal de bespreking in de commissie voor de Justitie worden gehouden en zal u uw amendementen kunnen indienen.

08.11 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): La réponse du ministre confirme simplement l'exactitude de mon analyse. Le problème auprès des juges francophones est connu et il doit être dénoncé. Il est évident que l'avant-projet n'est pas le reflet d'un consensus. Aucun objectif n'a été atteint et le ministre se trouve toujours à la case départ. En outre, différents partis sont prêts à atténuer davantage encore les dispositions des arrêtés.

Or, il est plus que manifeste que la loi Everberg doit être corrigée. Les jeunes assassins doivent pouvoir être effectivement enfermés dès l'âge de 12 ans. Le droit sanctionnel de la jeunesse est trop laxiste, il laisse trop de marge de manoeuvre aux juges de la jeunesse et ne prévoit même pas de sanctions minimales. En l'occurrence, les partis de la majorité doivent revoir leur copie. Aujourd'hui, tout est axé sur la réparation du dommage alors que l'accent devrait être mis sur la norme. Les délits graves doivent être sévèrement sanctionnés pour ne pas envoyer un signal erroné. La

minimumstraffen vastgelegd zijn bij zeer zware vergrijpen. Ik denk dan ook dat deze feiten een duidelijke les moeten zijn voor de meerderheidspartijen. Om te beginnen moeten zij het Veiligheidsplan en al wat daarmee samenhangt opnieuw bekijken. Zij moeten durven te stellen dat er opnieuw normstellend moet worden opgetreden. De norm zelf moet centraal worden geplaatst. Men kan niet langer alles toespitsen op de herstelgedachte. Dit vonnis vormt daar een duidelijke illustratie van. Er wordt een zeer zware schadevergoeding opgelegd maar de norm zelf staat helemaal niet meer centraal. Dat moet natuurlijk veranderen. Men moet de samenleving een duidelijk signaal geven dat ernstige misdrijven ook zeer zwaar gestraft worden. Het signaal dat de rechter nu heeft gegeven is dat jonge criminelen kunnen doen wat ze willen, er worden toch maar heel lichte straffen gegeven. Zij zullen daar in de rest van hun leven weinig voor boeten, tenzij dan op materieel vlak, maar daar kan men op alle mogelijke manieren aan ontsnappen.

Mijnheer de minister, op dat vlak voldoet uw antwoord zeker niet. U hebt gezegd dat de ouders eventueel zullen moeten meebetalen en dat men via straf- of herstelbemiddeling zal moeten werken. In casu zijn de ouders vrijgesproken en zullen zij niet hoeven te betalen. Iedereen weet dat, wanneer men tot miljoenen schadevergoeding is veroordeeld, men zeker als jonge gast alles zal doen om zich aan de uitvoering daarvan te onttrekken door bijvoorbeeld officieel maar een minimumloon te verdienen. Ik denk dat de praktijk hier aantoont dat er een oplossing moet worden gevonden. In extreme omstandigheden moeten er hogere schadevergoedingen kunnen worden uitbetaald door het slachtofferfonds dat in naam van de samenleving die sommen later recupereert.

Nu zadelt men de slachtoffers op met de verplichting om een leven lang een crimineel te blijven achtervolgen met schade-eisen terwijl dit in praktijk tot heel weinig resultaten zal leiden. Als men voor alimentatievergoedingen van oordeel is dat er een fonds moet komen om te zorgen dat degenen die benadeeld zijn door de overheid worden vergoed, dan moet er voor slachtoffers van extreme gewelddaden zeker voor worden gezorgd dat deze mensen integraal schadeloos worden gesteld. Dat voorziet u niet, op dat vlak is uw antwoord helemaal niet wat het zou moeten zijn. Ik vind dit zeer betreutswaardig.

08.12 Josy Arens (PSC): Monsieur le président, monsieur le ministre, je lis encore aujourd'hui un article dans le journal "La Meuse": "Le PS s'énervé". On voit M. Di Rupo se gratter les cheveux car la situation a l'air d'être délicate et il dit: "Les dangers de telles déclarations sont réels parce qu'elles discréditent les institutions judiciaires".

réponse du ministre est totalement insatisfaisante. Un jeune criminel peut aisément échapper au paiement de dommages s'élevant à des millions, par exemple, en ne travaillant que pour un salaire minimum. Ainsi, la victime doit sa vie durant poursuivre les auteurs pour qu'ils s'acquittent des dommages. Le dédommagement intégral des victimes d'actes de violence devrait être au centre des préoccupations.

08.12 Josy Arens (PSC): De krant *La Meuse* bloklettert "Le P.S. s'énervé". Volgens PS-voorzitter Elio Di Rupo tasten dergelijke verklaringen de geloofwaardigheid van de gerechtelijke instellingen aan.

08.13 Marc Verwilghen, ministre: Où ai-je tenu de tels propos?

08.14 Josy Arens (PSC): C'est une réplique du président du PS, parti partenaire de votre coalition.

08.15 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur Arens, dites-moi où j'ai prononcé ces mots? Dites-moi où?

08.15 Minister Marc Verwilghen: Ik vraag u eens te meer waar ik dergelijke dingen zou hebben gezegd.

08.16 Josy Arens (PSC): Je n'ai malheureusement pas la chance de pouvoir assister à vos interviews mais, en l'occurrence, c'est le président du PS – parti membre de l'actuelle coalition – qui le dit. Ce n'est ni M. Verwilghen, ni M. Erdman, ni moi-même! C'est le président

du PS qui le dit de façon très claire dans l'article paru sous le titre: "Verwilghen, un démagogue". Je n'invente rien. Cela est paru dans "La Meuse" d'aujourd'hui.

08.17 Marc Verwilghen, ministre: Dites-moi où j'ai dit que les magistrats francophones étaient laxistes?

08.18 Josy Arens (PSC): Monsieur le ministre, je ne fais que lire les journaux!

Ce qui est important, c'est que devant les caméras de télévision d'une chaîne flamande, vous ayez effectivement parlé d'une approche sanctionnelle différente au nord et au sud. Vous considérez donc bien qu'il existe une approche différente!

La question que j'ai posée est claire. Je l'avais déjà posée lors du vote du budget et j' imagine qu'on la reposera d'ici quelques jours lors des discussions concernant l'ajustement budgétaire

08.19 Marc Verwilghen, ministre: La réponse est "non".

08.20 Josy Arens (PSC): Cette majorité arc-en-ciel est-elle en route pour provoquer une scission de la justice dans ce pays?

Votre réponse est très claire: "non".

08.21 Marc Verwilghen, ministre: C'est exact.

08.22 Josy Arens (PSC): A ce moment-là – et votre réponse me réjouit – je compte réellement sur vous pour débloquer les budgets qui permettront à la justice de fonctionner correctement dans ce pays.

Je compte aussi sur l'évolution de la loi relative à la protection de la jeunesse. Cela fait des mois sinon des années que nous attendons cette discussion au sein de notre commission. De plus, je renouvelle mon appel d'hier: il faudrait que la majorité tienne parfois compte des bons amendements que dépose l'opposition pour améliorer les lois proposées par la majorité et qui malheureusement – et nous en avons pris l'habitude – sont trop souvent difficiles à appliquer car elles ne sont pas bonnes, pour ne pas dire qu'elles sont mauvaises!

Le **président**: C'est curieux comme l'évaluation des lois diffère en fonction que l'on soit dans la majorité ou dans l'opposition! C'est l'esprit des lois qui est probablement différemment interprété!

Jusqu'à présent, je ne dispose pas de texte du ministre

08.23 Tony Van Parys (CD&V): (...) initiatieven in verband met het jeugdsanctierecht. De minister heeft nog eens geprobeerd. Ik meen dat u in deze materie beter zou zwijgen. Het is toch wel godgeklaagd... Het is collega Van Hoorebeke die mag repliceren.

De **voorzitter**: Laat collega Van Hoorebeke repliceren.....

08.24 Tony Van Parys (CD&V): Ga nog eens samenzitten op 17 mei en zie of u eruitgeraakt en dan zal de VLD uit de regering stappen.

De **voorzitter**: U kunt van alles voorspellen. We zullen het dan wel zien.

08.25 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik tracht

08.18 Josy Arens (PSC): *La Meuse* bestempelt u als een demagoog omdat u heeft verklaard dat die aangelegenheden verschillend worden benaderd in het noorden en het zuiden van het land. Zou een en ander betekenen dat wij op een splitsing van Justitie afstevenen?

08.19 Minister Marc Verwilghen: Het antwoord is neen.

08.22 Josy Arens (PSC): Ik ben zeer blij met uw antwoord. Ik reken dus op u om de nodige begrotingskredieten vrij te maken om het gerecht in staat te stellen degelijk te functioneren. Wij wachten met ongeduld op de bespreking met betrekking tot de jeugdbescherming. Wij zijn immers perfect in staat de door de huidige meerderheid voorgelegde teksten te verbeteren.

08.25 Karel Van Hoorebeke

te repliceren binnen de krijtlijnen van de spelregels die hier zouden moeten gelden.

Mijnheer de minister, ik meen dat uw verantwoordelijkheid in dit dossier zeer groot is. U bent zelf verantwoordelijk voor het debat zoals het nu wordt gevoerd in de media. U hebt dit in de hand gewerkt.

Ik zie daarvoor twee redenen. Ten eerste, er is het feit dat u er tot op heden niet in geslaagd bent – op dat vlak bent u een falend minister – een consensus te bereiken in de Ministerraad over uw wetsontwerp dat reeds maanden klaar is. U faalt terzake in zeer belangrijke mate. U zegt dat uw ontwerp op 16 mei zal worden besproken. Dit wijst erop dat er in dit land een andere kracht aanwezig is. De heer Arens is dan wel blij dat Justitie nog niet is gesplitst, hij is evenwel niet consequent want hij zou moeten vaststellen dat Justitie vandaag niet langer werkt in dit land waar er met twee snelheden wordt gewerkt. De enige oplossing om tot een goed werkende Justitie te komen, is een splitsing.

Ten tweede, u hebt zelf gezegd dat het beroep een normale procedure vormt in ons rechtssysteem. Dat is juist. Daarom vraag ik u waarom de eerste minister u heeft gebeld. Waarom was dat nodig? De beroepstermijn was nog niet verstreken. De uitspraak werd op vrijdag bekendgemaakt en de beroepstermijn bedraagt 15 dagen. U had als verantwoordelijk minister van Justitie op dat ogenblik moeten verwijzen naar de lopende beroepstermijn en geen verklaringen moeten afleggen. Door steeds naar de media te springen en verklaringen te willen afleggen, zwengelt u het debat zelf aan. Uw verantwoordelijkheid in dit dossier is ontzettend groot. Pas nadat de beroepstermijn was verstreken, had u tussenbeide moeten komen. Het feit dat u zelf moet toegeven dat de eerste minister u heeft gebeld, betekent dat Justitie op dit ogenblik niet langer wordt geleid op de manier zoals het zou moeten worden geleid. Normaal is dit de taak van de magistraten en het parket maar dit wordt nu door de politiek gevoerd.

Mijnheer de minister, als we evolueren naar een justitie en een rechtspraak die via de vox populi en via de media worden gevoerd, zijn we ver van huis. Ik wil daarvoor vandaag dan ook waarschuwen. We bewandelen daar een gevaarlijk pad. Samen met uw eerste minister bent u daarvoor in belangrijke mate verantwoordelijk.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "het rapport van de 'onderzoekscommissie' omtrent Congo" (nr. 7127)

09 Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "le rapport de la 'commission d'enquête' sur le Congo" (n° 7127)

09.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister, op 29 januari 2002 heb ik u een vraag gesteld over het rapport van de onderzoekscommissie inzake Congo. U hebt toen geantwoord overleg te zullen plegen met de minister van Buitenlandse Zaken om de commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer te vragen hierover advies te verstrekken. De minister van Buitenlandse Zaken heeft bevestigd dat het inderdaad de bedoeling is de commissie hierover om advies te vragen. Is de commissie hierdoor reeds gevat? Welke opdracht werd de commissie juist gegeven? Welke professoren zullen aan de commissie worden toegevoegd om over het rapport van de onderzoekscommissie uit de zestiger jaren advies te verlenen?

(VU&ID): Le ministre a une très grand part de responsabilité dans cette affaire. Le débat public, en ce compris les accusations relatives à des déformations de ses propos, sont l'œuvre du ministre lui-même.

Le ministre a échoué à deux égards. Le ministre ne parvient pas à présenter le projet devant la commission, alors que ce projet est prêt depuis des mois déjà. Il est évident qu'une autre force entre en ligne de compte dans ce pays. La Justice doit en effet être scindée.

Par ailleurs, le délai prévu pour interjeter appel est connu. Pourquoi le ministre n'a-t-il pas attendu? En intervenant à tout bout de champ dans les médias, le ministre relance lui-même le débat. Par ailleurs, il reconnaît que le premier ministre lui a téléphoné. Il est dangereux de manipuler ainsi le dossier sur le plan politique.

09.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): En début d'année, le ministre avait annoncé qu'il demanderait l'avis de la Commission de la protection de la vie privée à propos de l'autorisation éventuelle de publier le rapport de la commission d'enquête sur le Congo. La concertation a-t-elle déjà eu lieu? Des résultats ont-ils été enregistrés? La Commission de la protection de la vie privée, assistée de quelques professeurs, a-t-elle

déjà entamé ses travaux?

09.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Hoorebeke, ingevolge mijn antwoord op uw vraag van 29 januari 2001 heb ik de minister van Buitenlandse Zaken gevraagd een deskundige aan te duiden om deel uit te maken van de werkgroep die samen met de commissie ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer advies zal verlenen over de vrijgave van het rapport zoals destijds opgesteld door de zogenaamde Voorlichtingscommissie Congo. De minister van Buitenlandse Zaken heeft mij laten weten dat wegens de bijzondere aard van het rapport de commissie voor toegang tot bestuursdocumenten diende geraadpleegd te worden alvorens het rapport kon worden vrijgegeven. Gelet op het belang van de bescherming van het privé-leven van de slachtoffers was de minister van Buitenlandse Zaken bovendien van oordeel dat de commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten moest worden bijgestaan door twee deskundigen van de commissie ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer, alsook door twee deskundigen van het ministerie van Buitenlandse Zaken en dit wegens het belang van de internationale relaties die België met Congo onderhoudt. Daar de commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten onder de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken valt, heb ik deze gevraagd op korte termijn over het advies te kunnen beschikken. Bij brief van 30 april 2002 heb ik opnieuw navraag gedaan of laatstgenoemde commissie reeds haar werkzaamheden heeft aangevat en binnen welke termijn het gevraagde advies uiteindelijk zal kunnen worden verstrekt.

Immers, er wordt daarop gewacht om dit dossier definitief te kunnen deblokken. Dit zou zo snel als enigszins mogelijk moeten gebeuren.

09.02 **Marc Verwilghen**, ministre: J'ai demandé au ministre des Affaires étrangères de nommer un expert devant siéger au sein du groupe de travail chargé de rendre l'avis demandé. Le ministre m'a indiqué qu'en raison de la nature particulière du rapport, il est préalablement nécessaire de consulter la Commission d'accès aux documents administratifs qui ressortit à la compétence du ministre de l'Intérieur. M. Michel souhaiterait également que deux experts de la Commission de la protection de la vie privée ainsi que deux experts du ministère de l'Intérieur assistent la commission d'accès aux documents administratifs dans ses travaux.

Le 30 avril, j'ai demandé par courrier si la Commission d'accès aux documents administratifs avait déjà entamé ses travaux et quand nous pourrions espérer obtenir l'avis en question.

09.03 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Daaruit blijkt dat u dit dossier inderdaad nauwgezet opvolgt en dat u er zult over waken dat alles binnen de kortste keren voort kan worden afgewerkt.

09.03 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Le ministre suit manifestement ce dossier de près.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 **Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "het onderzoek naar de Bende van Nijvel"** (nr. 7129)

10 **Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "l'enquête relative aux tueurs du Brabant"** (n° 7129)

10.01 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, onlangs nam de Kamer van Inbeschuldigingstelling van Bergen een beslissing waarbij de zogezegde laatste verdachte of in verdenkinggestelde uiteindelijk buitenzake werd gesteld.

Nochtans, de speurders en de cel die met het onderzoek waren belast, legden onmiddellijk een verklaring af, zeggende dat het onderzoek voortgaat niettegenstaande er geen officiële verdachte meer is.

Het verheugt mij dat de heer Van Parys aanwezig is, want hij zal zich wellicht ook herinneren dat de toenmalige onderzoeksrechter tijdens zijn verhoor in de onderzoekscommissie Bis verklaarde dat er binnen het jaar spectaculaire onthullingen zouden gebeuren en dat de Bende van Nijvel zou worden ontmaskerd.

Inmiddels werden er andere technieken aangewend, zoals het DNA-onderzoek, en werden de robotfoto's verspreid. Thans is er een

10.01 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): La chambre des mises en accusation de Mons a estimé qu'il n'y avait plus de suspects dans l'enquête relative aux tueurs du Brabant. Les enquêteurs affirment pourtant que l'enquête se poursuit. S'agit-il de *window dressing* ou d'une thérapie occupationnelle? S'agit-il d'un geste à l'égard des familles des victimes?

Combien d'enquêteurs s'occupent-ils encore de l'instruction? Des pistes sont-elles encore suivies? Quelles méthodes d'investigation sont-elles utilisées? Utilise-t-on

officiële verdachte meer, maar toch wordt het onderzoek voortgezet.

Mijnheer de minister, gaat het om een ernstige mededeling of is het *window dressing*, waarbij de voortzetting wordt aangekondigd van een onderzoek waarin de speurders in feite zelf niet meer geloven, maar louter om de nabestaanden van de slachtoffers het gevoel te geven dat men nog wel bezig is met de zaak, een soort bezigheidstherapie als het ware? Dit zou in elk geval niet de aangewezen methode zijn.

Graag kreeg ik een antwoord op de volgende vragen. Ten eerste, hoeveel speurders houden zich thans nog bezig met het onderzoek naar de Bende van Nijvel?

Ten tweede, worden er nog concrete pistes gevolgd?

Ten derde, zijn er specifieke aanwijzingen die nog moeten worden onderzocht en waarvan men hoopt dat zij resultaten zullen opleveren? Welke onderzoeksmethoden worden nog gebruikt? In dat verband denk ik bijvoorbeeld aan DNA-onderzoek en, leugendetector.

Ten vierde, mijnheer de minister, zijn er ook stemmen opgegaan om het dossier terug naar Dendermonde te sturen. De toenmalige onderzoeksrechter, de heer Troch, zou opnieuw met dat onderzoek moeten worden belast, want hij is de enige die daarin wat vooruitgang heeft teweeggebracht. Ik weet niet of dat juridisch-technisch mogelijk is.

Zal het gerechtelijk dossier in Charleroi blijven en zal het onderzoek van daaruit verder worden gevoerd of is een overheveling naar een ander gerechtelijk arrondissement mogelijk en aangewezen?

10.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Van Hoorebeke, naast de magistraten werken 13 personen in het kader van dit onderzoek. Die personele middelen zijn aan de huidige behoeften van het gerechtelijk onderzoek aangepast. De betrokken magistraten hebben bevestigd dat zij de voorrang geven aan de politieke pistes. Er wordt echter ook onderzoek gevoerd in het kader van het gemeenrecht, maar gelet op het geheim van het vooronderzoek is het onmogelijk details te verstrekken over de gevolgde pistes. Als zulks noodzakelijk is in het kader van het onderzoek, kan de cel die zich met de Bende van Nijvel bezighoudt, nog steeds een beroep doen op de technieken waarvan zij steeds heeft gebruikgemaakt, zoals de hypnose en de polygrafie. Thans worden ook contacten gelegd om een profielschets – de zogenaamde profiling – te laten verrichten.

De gerechtelijke procedure tot onttrekking van de zaak aan de rechtbank te Nijvel en te Dendermonde is juridisch gevoerd. Daarover zijn uitspraken geveld. Ik heb vastgesteld dat een burgerlijke partij cassatieberoep heeft ingediend tegen de beschikking van buitenvervolgingsstelling die de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Bergen op 5 april 2002 in de zaak Philip De Staerke heeft gegeven. De uitkomst daarvan moeten we afwachten.

Ik wens erop te wijzen dat de magistraten thans individuele gesprekken plannen met de slachtoffers die wensen op de hoogte te worden gehouden over het verder verloop van het onderzoek.

10.03 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, uit uw antwoord mag worden afgeleid dat het onderzoek op een ernstige wijze wordt gevoerd. Enerzijds volgt men een politiek spoor. Anderzijds volat men het spoor van het aemeen recht. Men

également des nouvelles techniques comme l'analyse de l'ADN? Le dossier judiciaire et l'instruction restent-ils à Charleroi ou l'instruction est-elle transférée à Termonde, chez le juge d'instruction Troch?

10.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Outre les magistrats, treize personnes collaborent à l'enquête, ce qui suffit pour faire face aux besoins actuels. Les magistrats privilégient une piste politique. Eu égard au secret de l'instruction, je ne puis fournir davantage de détails.

En cas de besoin, la cellule peut recourir à des techniques spécialisées. Un schéma de profil est actuellement en préparation.

Sans doute le dessaisissement des tribunaux de Nivelles et de Termonde de l'affaire est-il juridiquement conforme. Une partie civile a interjeté appel en Cassation contre le non-lieu dans le dossier De Staercke.

Les magistrats prévoient de s'entretenir individuellement avec leurs victimes et leurs proches.

10.03 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): L'enquête se poursuit donc. Pour les proches, il importe de savoir s'il reste un espoir

verwacht nog steeds resultaten. Voor de nabestaanden en het slachtoffer zelf is het belangrijk te weten of het onderzoek wordt voortgezet en in welke richting ofwel of men het onderzoek laat sudderen zodat het uiteindelijk uitdooft.

d'obtenir des résultats.

10.04 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik heb altijd gevraagd dat men hierover duidelijkheid zou brengen. Als er geen enkele uitweg meer is, ook al kan hieruit een falen van het justitieapparaat blijken, moet dat kunnen gezegd worden. Ik heb er altijd op aangedrongen geen valse verwachtingen te creëren. Ik stel vast dat 13 speurders en de magistraat voortwerken. Als zij voortwerken neem ik aan dat zij hiertoe ernstige redenen hebben.

10.04 **Marc Verwilghen**, ministre: Je partage le point de vue de M. Van Hoorebeke. Il faut se garder de susciter de vains espoirs. Mais si treize personnes continuent de travailler avec les magistrats dans le cadre de l'enquête, je considère que ce n'est pas sans raison.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.14 uur.
La réunion publique de commission est levée à 12.14 heures.*